

Distinctio vndecima

de mortentib⁹.

futura presignantur. **A**pollonius Secundum hec que dicitur sunt. beati quos dominus inuenierit vigilates. **C**esar. Occasione huius verbi referam quod nuper audiu⁹.

Capitulum lxv

Quoniam in alna domo ordinis nostri dyaconus legisset euangelium de confessoribus. scz. Vigilate quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Verbis eisdem completis. quidam monach⁹ in choro cecidit et exp̄ravit. Et timuerunt omnes verboꝝ domini effectū considerantes. Unde fratres quia nescimus qua hora dominus noster venturus sit. vigilemus fide vigilemus et opere. ut cum venerit et p̄ mortē pulsauerit confessim et leti aperiamus ei. Quod nobis prestare dignetur dominus noster Ihesus xp̄s qui venturus est iudicare viuos et mortuos et seculum per ignem. Amen.

Explicit vndecima distinctio

Incipiunt capitula duodecime distinctionis:

De penis et gloria mortuorum. capl⁹ primū. **D**e pena Lude
Wici lantgravi⁹. ca. iiij. **D**e pena cuiusdam principis alemannie
capl⁹. iij. **D**e clero cuius corpus dyabolus loco anime ve
getabat. ca. iiiij. **D**e pena Willhelmi comitis Juliacensis. ca. v. **D**e
pena sacerdotis cuius animaz parochiani sui agitauerunt in puteū. ca. vi.
De pena sculteti de Holtmer qui missus est in vulcanum. ca. viij. **H**ec
de sculteto de leggenich qui in eundem montem missus est. ca. viij. **H**ec
de brunone de flitert qui in eundem vulcanum proiectus est. ca. ix. **H**ec
de pena brunonis filii eius cui in inferno propinatū est. ca. x. **D**e euer
hardo milite qui se erexit in feretro. ca. xi. **D**e decano Palernensi quē
rex arcturus inuitauit ad montem gyber. ca. xiiij. **B**e pena bertolfi du
cis ceringie qui missus est in vulcanum. ca. xiiij. **B**e pena frederici mili
tis de Kelle. ca. xiiij. **B**e henrico nodo qui post mortem multis visibili
liter apparuit ca. xv. **B**e torneamento occiso iurta montenacke. ca.
xvi. **D**e Waltero de milene. ca. xvij. **D**e milite mortuo qui nocte ser
pentes et bufores loco piscium ante portam filii suspendit. ca. xvij. **D**e
Waioaro qui post mortem uxori apparens dixit sibi elemosinas nihil p
fuisse. ca. xix. **D**e pena cōcubine cuiusdam sacerdotis quā dyabol⁹ vena
bat. ca. xx. **D**e sācramentali q̄ infantē a se occisiū ignitū circūferebat. ca. xxi.

Duodecima distinctio

De pena et gloria mortuorum.

De Jordano cardinali ca. xxij. **D**e Euer Wico ad infernales penas deducto.ca. xxiij. **D**e purgatorio cuiusdam usurarij leodiensis.ca. xxiiij. **D**e purgatorio cuiusdam prioris de clara ualle.ca. xv. **D**e purgatorio cuiusdam marie in frisia.ca. xxvi. **D**e purgatorio cuiusdam matrone ppter artes magicas.ca. xxvij. **D**e monacho qui socio post mortem appetens dixit.non putabam dominum ita esse districtum.ca. xxviii. **D**e scola lastico qui post mortem in pruli tabula percussit et scidit.ca. xxix. **D**e Johanne sacrista vilarensi qui apparuit abbatu.ca. xxx. **D**e purgatorio abbatis qui inuitus iuit ad laborem.ca. xxxi. **D**e mortuo qui elemosinas preposuit orationibus.ca. xxxij. **D**e mortuo qui petiuit missas tres in ordine nostro.ca. xxxiiij. **D**e purgatorio christiani monachi vallis sancti petri.ca. xxxvij. **D**e purgatorio sanctimonialis in ryndorp cui sanctus benedictus astitit.ca. xxxv. **D**e purgatorio margarete sanctimonialis de sancto salvatore.ca. xxxvi. **D**e purgatorio Wilhelmi monachi.c. xxxvij. **D**e purgatorio sancti patrichi.ca. xxxvij. **D**e monacho qui idem purgatorium intrare voluit.ca. xxxix. **D**e pena abbatis corbeye.ca. xl. **D**e pena Budingeri et potu eius.ca. xli. **D**e pena sacerdotis ppter sclaviam peregrini.ca. xlj. **D**e gloria Irmintrudis abbatisse in ditkirgen ca. xliij. **D**e gloria sanctimonialis que Azeline apparuit in spira ignea et de tunica sancti dauid.ca. xliij. **D**e gloria monachi qui ad instar sagitte fuit ante deum.ca. xlv. **D**e scolare cuius anima in specie columbe assumpta est.ca. xlvi. **D**e manu scriptoris in arnisbury.ca. xlviij. **D**e odo re magistri petri cantoris.ca. xlviij. **D**e predicatore ordinis premostratensis.ca. xlix. **D**e ciue in cuius cruribus scriptum erat Ave maria.ca. l. **D**e conuerso qui dixit pectus suu quasi lapide maximo premi cum more retur.ca. li. **D**e morte theoderici et guntheri.ca. lij. **D**e conuerso qui dixit cysterensem ordinem maximam habere gloriam in celo.ca. lij. **D**e glorificatione pedum cuiusdam magistri.ca. liij. **D**e dauid monacho qui oculos in solem defixit.ca. lv. **D**e dotibus electorum post resurrectionem.ca. lvi. **D**e Einolpho templario.ca. lvij. **D**e sancta maria qm obtinuit ne angelus secundo bucinaret.ca. lvij. **D**e celesti iherusalē et gloria sanctorum.ca. ix.

Expliciunt capitula

Incipit ejus distinctio de pena et gloria mortuorum

Capitulum primum.

Monachus

Icum hora undecima die ad occasum trahit ita duodecima eundem ocludit. Bene autem in distinctione duodecima tractandum de premis mortuorum arbitror quod die completo laborantes in vinea remunerantur. Unicuique hominum dies suus est presentis vita videat quoniam laborat in vinea. id est in ecclesia. Dies hec quibusdam breuior. quibusdam longior. quibusdam clarior quibusdam obscurior efficitur. Dies hec alii sunt in hiemalibus his scilicet qui in infirmitate sunt et in angustiis. Alii sunt in vernalibus qui in flore sunt inuentutis nonnullis autunmalibus. id est eis qui etate matura pondere defluunt senectutis. Duo sunt loca eterna litera deo preparata in quibus labor diurnus remuneratur. celum scilicet et infernum. In celo merces est iustorum. In inferno merces reproborum. De illo iudex in fine bonis et iustis dicturus est. Venite benedicti patris mei precipite regnum quod vobis preparatum est ab origine mundi. De isto vero. Te maledicti in igne eternum qui paratus est diabolo et angelis eius. Quanta sit merces iustorum quod ineffabilis quod admirabilis quod innumerabilis. Isayas breui sermone apprehendit dicens. Oculus non vidit deus absque te que preparasti diligenter te. De penis inferni que innumerabiles sunt nouem specialius notantur. que sequenti versiculo apprehenduntur. Propter nimis horum flagra vincula pus pudorum horror. Hec tormenta nouem sine modoque carent. Est adhuc tertius locus post hanc vitam quibusdam electis ad purganduz deputatus et a re purgatorium vocatus. Hic temporalis est durans usque diem iudicij. Quanta vero sit futura gloria bonorum sive pena malorum. quibus etiam suffragiis iuuari possint. hi qui in penis sunt purgatorii et si non plene quod prorsus est impossibile. ex his tamen que sequuntur exemplis maiora poteris perpendere. **C**Appollonius. Primum mihi ostendas tormenta reproborum. deinde penas purgatorias bonorum. nouissime gloriam et gaudium iustorum ut sic nostra collatio cum leticia finiatur. **C**Earius. Quanta sint tormenta tyrannorum. exactorum. usuriarorum. adulatorum. superborum. sive aliorum qui graviter deum offenderunt. nec penituerunt enim propter a religiosis divicii personis quibusdam tibi pandam exemplis.

Ca. ii

Dodewicus lantgravis maximus tyrannus fuit de quo supra dictum est in distinctione capitulo tricesimoquarto. hic cum mortuus esset precepit amicis suis dicens. **Mox ut mortuus fuerit cucullam ordinis cysterciensis mihi induite. et ne hoc fiat me viuente diligenter sime cauete.** Obedierunt illi mortuus est et cucullatus. **Quod ubi miles quodam vidit cōmilitones yronece allocutus est dicens. Vtere non est similis domino meo in omni virtute. quādo miles erat non habuit parem in actibus milicie. factus vero monachus omnibus factus est forma discipline videte quod diligenter custodit silentium suum. nec unum quidem verbum loquitur.** Anima vero eius cum educta fuisset de corpore principi demoniorum presentata est. sicuti cūdā manifestissime reuelatum est. **Vedente eodem tartarico super puteum et cyphum manu tenente huiusmodi verbis lantgrauium salutauit.** Bene veniat dilectus amicus noster. ostendite illi triclinia nostra. apothecas nostras. cellaria nostra. sicque cum huic reducite. **Deducto misero ad loca penarum in quibus nihil aliud erat nisi platus fletus et stridor dentium et reducto sic princeps principem affatur.** **Hibe amice de cypho meo.** Illo valde reluctante cū nihil proficeret ymo coactus biberet flamma sulfurea de oculis naribusque eius erupit. Post hoc sic infit. **Modo considerabis puteum meū cuius profunditas sine fundo est.** Amoto quod operimento eum in illum misit et removit. **Ecce iste est puteus in quo eum clericus vidit sicut predictum est in distinctione prima capitō tricesimoquarto**

Ca. iii.

Don est diu quod alter quidam princeps alemannie mortuus est. post cuius obitum cum quidam sacerdos cui multa bona fecerat. die noctuque lachrymis et gemitu deo pro illius anima supplicaret. necno quis sanctorum ei in oratione assistens ait. Quare tantum laboras per hominem hoc damnato? Nihil enim illi prodest. ymo magis obest. eo quod anima eius in profundo inferni dimersa est. Respondente sacerdote. domine multa bona fecit mihi. multum enim illi teneor. Sanctus subiunxit. Cessa pro eo orare. quia anno integro antequod sepeliretur mortuus est. cuius corpus malignus spiritus loco anime vegetabat. fuerat idem princeps tyrannus maximus vir magnanimus modicunque habens timoris domini. **Appollonius.** non putavi corpus humanum sine anima posse comedere bibere

vel dormire. **C**esarius. Simile legitur in vita sancti patricij hybernen⁹ episcopi de quodam homine qui aurigam eius occidit In cuius corpore dyabolus multis annis pro anima habitans. cum ad nutum sancti exiſſ corpus corruit et in puluerem redactum est. Item simile audiui a monacho nostro gerardo quondam bunnense scolaſtico.

Ca. iiii.

Alericus quidam tam egregiam & tam dulcem vocem habebat ut audire illam delicie reputarentur. die quadaz vir quidam religiosus superueniens et cythare illius dulcedinem aure percipiens ait vox ista hominis non est sed dyaboli. Tunc vero admirantibus demonem adiurauit et exiuit. cadavere mori corruente ac fetente. Et intellecerunt omnes idem corpus a demonе diu fuisse ludificatum **D**appollonius. Non dubito quin demones valde illorum animas torqueant quorū corpora in presenti sic ludificant. **C**esarius verum dicas. Nūc reuertamur ad tormenta tyrannoꝝ. quia hec per occasionem dicta sunt

Cap. v

In villa Entenig que in territorio bunnensi est sita. miles quidam nobilis Walterus nomine habitans. erat tam domui nostre q̄z ordinis satis obsequiosus. Hic cum tempore quodaz grauiter infirmareſ ſolusq; iac eret. dyabol⁹ illi ad pedes lectuli visibilit̄ apparuit. Erat aut̄ ſicut ip̄e nobis retulit facies eius ad instar ſimee diſpoſita cornua habens caprina. In cuius aspectu cū terreret postea ɔfortat⁹ ait. Quis vel quid es. vnde venis vel quid queris? Respondit monſtrum. dyabolus ſu animā tuā tollere veni. Dicente milite. Recede leccator. certe animā meā non tolles xp̄o me ḡmēdo. Subiunxit ille. Waltere. si mihi ɔſenseris homi niūq; feceris nō ſolū incolumitati te reſtituā ɔnetiā ſup omnē tuā pgeniē te ditabo. Respondit miles. Satis habeo. de diuīcīis tuis fallatib⁹ nō curro. vnde ergo tibi theſauri? Infra terminos inquit curie tue infiniti oculant. Cū quo cum miles iam loqui delectareſ ait. Dic mihi vbi eſt anima domini mei Wilhelmi comitis Juliænensis nup defuncti? Redit dyabol⁹. Noſti caſtra vicina Wolkenburg et drachynuels? Noui inq̄t. Et ille. Per ſidez meā tibi dico. ſi ferrea eſſent tā caſtra q̄z eoꝝ montana et in illo loco mitterent vbi anima Wilhelmi eſt anteq; ſupciliū ſupi⁹ inferiori iungi posset liquefierent. Quo dicto mori eachimādo ſubiunxit. Ordor iste balneū laetari ei ē. In futuro q̄n corpus ſuū anima resumet tūc primū penā debita

Distinctio duodecima

de pena et gloria mortuorum

recipiet. Requisitus de anima henrici comitis Feynensis respondit. Certe nos illam habemus. De pena tamen illius nihil expressit. Dicit etiam interrogare illum de patre suo. Ad quod respondit ille. viginti annis et uno illum habuimus sed monocula illa et calvus ille atque pediculus qui in solario iacet nobis eum abstulerunt. monocula vocavit uxorem eis. que per anima eius iugiter lachrymando oculum unum prodiderat. calvus dixit filium eius theoderi cum monachum nostrum qui ad videndum germanum eodem tempore aduenierat. Interrogatus vero de predicta matrona. Respondit. vere nunquam potestati nostra addicta est eo quod mulier bona esset ac sancta. Fratres autem tuum sic sellauimus ut nostrum ius evadere non possit qui a non paucos annos defunctus est vir australis et pecuniosus. Dicente iesu milite. Dic mihi de quo loco venisti nunc ad me. Respondit demon. Ego et socii mei eramus in exequiis cuiusdam abbatissae nigri ordinis egressum anime eius prestolantes. Tunc miles. quod eratis ibi. Respondit demon. nosti nemus in cottenforst? Optime inde non. Et ille. Non sunt tot folia in arboribus? quot illic sumus? congregati. Non est tam grandis silua in prouincia nostra. Et quid obtinuistis ibi? Respondit. Heu nihil. femina fuit religiosa sed ut michael archangelus supuentiens cum fuste ferreo sic nos cecidit et cedendo fugauit ut disperseremur quemadmodum puluis qui a turbine impellitur. Appolloni. Si tot demones congregati sunt in egressu vni anime constat innumerous esse quod per latitudinem mundi quotidie multi moriuntur. Cesarius. Licet maligni spiritus ita sint in uno loco quod non sint in alio attamen tam agilis sunt nature ut uno momento diversa transeant spacia terrarum. Nel dici potest quod cum fortiori numero insistat iustis morientibus quod malis de quibus certi sunt Appollonius. Placet quod dicitur. Cesarius. Requisitus etiam si esset in obitu domini guardi abbatis nostri tunc recenter mortui. Respondit. non est tantum arene in litore maris quod ibi sumus. sed modicū ibi obtinuimus. quia pediculus illi more porcoz in humo iacentes grunientes non sinebant propterea nos accedere. Habent preterea dominū quandā susurrū capitulū notans. In qua omnia nobis que delinquuntur subtrahuntur. Et dixit miles. Quo stultissime ausus fuisti ad obitum viri tam iusti venire? Pulsus inquit. Ego pater fui ubi dei filius expirauit. sedens super brachium crucis. Hoc verbū a demone platum et a layco recitatum maxime mihi fidem fecit dico. eo quod in glosa legatur super thobia. Dicete Waltero. Que fuit portio vestra in christi morte? Respondit. nulla. Malo nostro illic veniam? quia virtute morientis turbati et agitati detrusi sumus in infernum. Multa alia cum demone quotiens solus erat conferebat. que postquam conualuit multis recitauit. His nunc audire qualis predicti comitis finis

fuerit et pena! **C**Appollonius. Etiam **C**esarious. Infirmatus vero in castro suo nyethiecke pro quadam contumelia sibi illata venit Coloniā. Qui cum rediret et in via defectum cordis incurrit et ait Och nunq̄ de cetero p̄ioebo coloniam. Cui in terram deposito cum medicus diceret mortem esse in ianuis subiecit. Consulo tibi ut vrorem tuaz recipias. Responde illo non faciam. Supplicauit ei pro quodam milite quem diu incarcerauerat. Nequaq̄ inquit egredietur me viuente. Tunc medicus. Ergo ante diem crastinum egredietur. Quod ita factum est. Cum vero moriturus esset in sinu cuiusdam matrone quam viro p̄prio tulerat iacebat. Cui cum illa diceret. Domine quid faciam post mortem vestram? Juueni inq̄t nubere debes militi. Hec ei verba ultima fuere. Eadem nocte sicut mihi retulit abbas quidam ordinis nostri sanctimonialis quedam sancti maricij in colonia in loco penarum transposita est in quibus puteum magni horrore igneo teclum operculo inter flamas vidit sulphureas. De quo cum suum ductorem ad interrogasset respondit ille. Due tm̄ anime in illo sunt. anima scilicet marenchij imperatoris. et anima Wilhelmi comitis Juvenensis. Mane visum recitans cum eadē die rumor insonuisset colonie de morte eiusdem comitis. visionem fuisse veram intellerit. **C**Appolloni. Miror qua de causa sociatus fuerit marentio in penis. tot annis interpolatis et tot tyrannis ante ipsum defunctis **C**esarious. Propter simile culpam Justum fuit ut qui pares erant in culpa. conformes fierent in pena. Utriusq; vitam noui marenchij ex lectione. Wilhelmi ex multorum relatione. vterq; tyzannus. vterq; supra modum luxuriosus. Sicut legitur in cronice nulla fuit in vrbe romana sive extra urbem matrona tam nobilis tam pudica dummodo oculis marenchij placeret quin de domo mariti sublatam corrumperet. Similia faciebat de virginibus et viduis. Viderunt ista viri et ingemuerunt. parentes et tacuerunt. Tanta erat illius crudelitas. vt cum nimio dolore cordis efficerentur. tristitiaq; tamen dissimularent. tanta eius extitit tyzannis ut passim senatores ciues milites occideret de quibus aliqua habebatur suspicio. Wilhelmus vero non dissimilia operabatur his et si non pari potestate non tamen impari voluntate. Sicut audiuita deditus erat luxurie et incestui ut vir aliquem haberet ministerialitatem cuius vxorem aut filiam non attentaret violare nullam habens differentiam inter matrem et filiam. inter legitimam et absolutam. Quante fuerit circa subiectos sive comprouinciales crudelitatis omnis nouit episcopatus coloniensis. Marentius vxorem propriam occidit. iste inclusit. ille persecutus est ecclesiam multos perfide occidendo. Iste tempore scismatis

Distinctio duodecima

De pena et gloria mortuorum

imperii romani persecutus est sedi apostolice obedientes sacerdotes de suis sedibus efficiendo quosdam mutilando et bona ecclesiaꝝ diripiendo. **H**ec acta sunt in temporibus Innocenç pape Anno preterito canonico quidam aquensis retulit mihi de eodem Wilhelmo visionem satis terribilem. Post mortem inquit suam cuidam incluse cui bene fecerat. visibiliter apparens vultu lurido ac macilento ait. **E**go sum miser ille Wilhelmus qñqz comes Juliacensis. Quem dum illa interrogasset de statu suo respondit. **T**otus ardeo. **E**t cum leuasset vestem vilissimam qua indutus videbatur mox flamma erupit sicqz cum eiulatu disparuit. **H**uic adhuc viuenti deus qui misericors est vt eū a peccatis reuocaret aliquid glorie sue ostendit. In die quadam natalis sui in canone prioris missae voces suauissimas cū me lodi dulcissima quasi in celo eum audire permisit. Qui mox interrogans dominū Engilbertum tunc maioris ecclesie in colonia prepositum nūc archiepiscopuz si voces easdem audiret et ille se audiuisse negaret amplius mirabatur. In canone vero secunde missae necnon et tertie easdem voces que diuerse erant etatis audiuit. **C**um hec recitata fuissent domino Hermanno abbatii loci sancte marie comitem adiit ex ore eius que dicta sunt audiens. Inuocauitqz idem comes testem deū nihil se mentiri hec addes cuz iuramento. quia si adhuc semel mihi talia concederentur audire omnibus meis paratus essem abrenunciare. modicum tamen celestis hec consolatio illi profuit peccatis eius maximis impedientibus. Puteus in quo missus est comes iste ad memoriam mihi reuocat penam cuiusdam mali sacerdotis.

Ca. vi.

Ecclat in quadam villa sacerdos quidam miserrimus luxurie et commesationibus vacans. animasqz sibi commissas omnino negligens. Qui cum mortuus fuisset parochiani sub eo defuncti saxis coprehensis in locis infernalibus illum artare ceperunt et dicere. **T**ibi commissi fuimus tu nos neglexisti et cum peccaremus neqz verbo neqz exemplo reuocasti nos. tu occasio nostre damnationis fuisti. Quez cum agitarent lapides post eū mittendo. ille in puteum cadens nusqz comparuit. **H**ec cūdam religioso de illo sunt ostensa.

Cap. vii.

AEmpore quodam suavis quibusdaꝝ pegrinationis gratia profectis Iherosolimā cum in reditu nauigarent iuxta montē vulcanū

cuius perpetua sunt incendia. voces huiusmodi de illo resonuerunt. Bene ueniat. beneueniat amicus noster scultetus de Holmere. frigus est. ignem ei copiosum prepare. Illi persona cognoscentes. die et hora notaueiunt. Et cum ad propria redissent eundem scultetu die et hora eadem defunctu repe rerunt. Tunc accersientes eius uxorem quid audierint indicauerunt. Quibus illa respondit. si sic res se habent dignum est ut illi sueturaz. Moris omnibus relatis loca circumuit sancto elemosinis et orationibus pro anima illius deo supplicando.

C. viii

Ilio tempore quidaz flamingi cum mare transirent de eodez mo te vulcano vocem huiusmodi audierunt. Bonus amicus noster Siwardus hic venit suscipite illuz. qui cum multo stridore missus est in vulcanu. nam et ipse scultetus fuerat in Leggenich. Illi notantes tenuerunt et nomen psone. reuersi villam iam dictam intrauerunt et cum de sculteto requirerent eum eadez die et hora qua vocem audierunt in mari obijisse rep ererunt. nam et ipse homo pessimus erat sicut superior.

C. ix.

Simile est quod sequitur. Cum tempore quodam Conradus sacerdos de Rinkasse cum alijs priuicie nostre peregrinis mare transiret ante sepe dictu vulcanu vox talis in eo audit a est. Hic venit Bruno de flitire suscipite illu. Que vor cum ab omnib' fuisset audita ait predictus sacerdos fratrib'. Testes estis vos omnes huius vocis et statim notavit in tabula eis presentib' dicem et horam dicens. Reuera domini bruno mortuus est. Cum vero redirent a Iherosolima obuios habuerunt quodam peregrinos priuicie sue. Quos cum adinterrogassent de statu predicti brunonis accepérunt ab eis quod mortuus esset. de tpe aut sciscitantes. diez eundem inueniunt quo vocem predictam in vulcano audierunt. Conradus vero non multo post factus est monachus in bergis.

C. x.

Idem bruno nominis sui filius reliquit quem pleni us suis vicis quod possessionib' hereditauit. Erat enim sicut et pater auar' valde. pauper exactor et super modum luxuriosus. Ipse est bruno de flitire. pincerna comitis de monte vit tres menses elaphi sicut quod mortuus est. In cuius obitu confessa quedam a demone liberata cum die quanto denuo vexaret. Dixerunt quodam ad dyabolum. Dic nobis ubi fuisti vel quare reuersus es? Respondebat ille. Vere maxim postea habuimus festum ad obitum brunonis congregati suim' ad instar pulueris terre. cuius anima cum gaudio deducentes ad inferos. locauimus eam.

Distinctio duodecima

in sede debita poculum infernale ei propinantes.

De pena et gloria mortuorum

Ca. xi.

Eodem tempore mortuus est in eadem pruincia alius miles Euerhardus nomine. et ipse vir criminosis sicut superior. Media nocte dyabolus corpus eius erigens in feretro cunctis qui aderant terrorem incussit. Timentes amici ei iudificationem demonum corpus ligates ante missam illud sepelierunt.

Ca. xii.

Eodem tempore quo henricus imperator subiugauit sibi siciliam in ecclesia palernensi quidam erat decanus natione ut puto theutonicus. Hic cum die quadam suum qui optimus erat prodidisset palefretum. seruum suum ad diuersa loca misit ad inuestigandum illum. Cui homo senex occurrens ait. Quo vadis aut quid queris? Dicente illo. equum domini mei queno Subiunxit ho. Ego noui ubi sit. Et ubi est inquit? Redit in monte giber ibi eum hunc dominus meus rex dicitur. Ide mons flamas euomit sicut vulcanus. Stupente seruo ad verba illi subiunxit. Dic domino tuo ut ad dies quartodecim illuc veniat ad curiam eius solennem. quod si dicere omiseris grauiter punieris. Reuersus seruus qui audiuit dominum suo exposuit. cum timore tamen decanum ad curiam arcturi se inuitatum audiens et irridens infirmatus die prefixo mortuus est. Hec godesthalc canonicus bumenus nobis retulit. dices se eodem tempore ibi de fuisse Hippolloni. Mirabilia sunt que recitas. Cesarius aliqua tibi adhuc de eodem monte dicitur sum

Cap. xiii.

Quia hoc triennium homines quodam ambulantes iuxta eundem montem syber vocem validam in hec verba audierunt. Preparate focum. modico aut facto interuallo. id est clamatum est. Cumque tertio clamaret preparatum magnum. redit nescio quis. Cui prepabo? Et ille. Dilectus amicus noster hic venit dux ceringie qui plurimum nobis seruiuit. Illi notates die et hora per litteras auditam regi Frederico mandauerunt. Interrogantes si aliquis in eius imperio mortuus fuisset dux ceringie. Et operum est eadem die et hora bertolphus dux ceringie fuisset defunctus. Erat autem id est dux tyrannus. immanis. tam nobilium quam ignobilium exhereditator et fidei catholice desertor. Qui cum non haberet plenum instigante vicio avaricie plurimam congregauerat pecuniam. cum aut moritur esset rogauit sibi familiaes ut omnes suos thesauros ostenderet in massa. Requisitus de hoc redit. Ego noui quod de morte mea gaudentes sibi

Distinctio duodecima

De pena et gloria mortuorum

diuidet thesauros meos. Si autem in massâ fuerint redacti inuicem se occidet. Vides quam inuidia! Hec mihi a duobus abbatibus relatâ sūt ex quib[us] vñ fuit de ducatu ceringie. alter assurit sibi eadē narrata a quodā abbate q[uod]as sup[er] dictas audiuit cū legerent coram rege Frederico. Appollonius Quid sentiendum est de his montibus. vulcano scilicet ethna et mōte gyber? Cū aie in eos mittant ē ne ibi purgatoriū hue infernū? Nōch[er] Os dicunt esse inferni. q[uod] null' electorū h[ab]et reprobi tamen in eos mittunt. sicut legiſ in dyalogo de Theoderico rege gothorū. Infernus putat esse in corde terre ne malum lumen celi videant. Referam tibi nunc aliqua exempla de penis predonum.

Cap. xiiii.

Quis q[uod]az Ondernacensis Erkinbertus nomine pater Jobis monachi nr̄i. cū die quadā aī lucē iret ad quoddā placitū quidaz ei occurrit in dextrario nigerrimo. de cuius narib[us] sum et flāma p[ro]ce debat. Nūc viā tritā tenebat. nūc exorbitās in campū discurrebat. Hec videns erkinbertus primū valde territ[us] est. et q[uod] declinare nō poterat se ipm̄ d[omi]n[u]m̄ fortans cruce se signauit contra dyabolū. dexterā armans gladio contra hominē. Ignorabat em̄ q[uod] esset. Cui cū appinquasset agnouit eū quendā fuisse militē nominatū nup[er] defunctū fredericū nomine de villa kelle orium dū. Videbat em̄ circuamid[us] pellib[us] ouinis molem terre gestans in humeris. Ad quem erkinbertus. Estis vos d[omi]ns frederic[us]? R[es]idente illo. Ego sū Subiecit. vnde venitis. q[uod] ve significant ista que video? Ego inq[ui]s in maximis penis sū pelles istas cuidā vidue tuli quas nūc ardentes sentio. Si militer partē cuiusdā agri mihi iniuste vendicauit cuius pondere modo premor. Si filii mei ista restituerint multū penā mēā alleuiabūt. Sicq[ue] ab oculis eius evanuit. Qui cū recitasset die altera verba pris filiis maluerūt illū eternaliter in penis manere q[uod] dimissa restituere. Appollonius. Similitudine recordor dixisse in dist. h[ab] ca. viij. de helia de rynengē Cesar[us]. Ecce aliud exemplum

Ca. xiiii.

Treuerensi episcopatu in quo et superior visio facta est alter quidā miles erat henricus nomine cognomento nodus. Nam et ipse maliciosus valde rapinas adulteria incestus piuria. hisq[ue] similia virtutes iudicans. Hic cū mortuus fuisset in pruincia Meneuerit. in pellicio nouo quo vti solebat vivus multis apparuit. domum filie marime frequentans. Non crucis signo non gladio poterat fugari. gladio sepe cedebatur. sed nō poterat vulnerari. talem ex se sonum emittens achi mollis lectus percutereb[us]. Cui amici cū sup[er] hoc consulerent dñm ep[iscopu]m treuerensem. Jobez dedit osiliū ut aqua

Distinctio duodecima

de pena et gloria mortuorum

clavo dominico suspensa domus et filia necno et ipi si adesset aspergerent
Quod cum factum fuisset de cetero non comparuit. Eandem filiam genuerat
de ancilla sua cu ramen haberet legitimam. quā cu fuisset adulta miser cor-
rupit nō est diu ex quo ista contigerunt. **A**pollo nius Quid sentiendum
est de his q̄ in bellis sive torneamentis moriuntur. **C**esar. Si iusta sūt
bella ut defensio patrie nihil eis oberit. qui defendendo se moriuntur. Quā-
tū aut delectantur demones in mortibus illoꝝ qui innocententes impetuꝝ sub-
sequēs declarat exemplum.

Ca. xvi.

Sequenti nocte qā exercitus ducis Louanii a leodiensib⁹ occisus
est seruus quidā coititis losensis iuxta montenacke locum sc̄z oc-
cisionis transiens circa noctis principiū maximū ibi vidit torne-
mentū demoniorum. Neq̄ immundis spiritibus estimo tantam fuisse exul-
tationem. si non magnam illic cepissent predam. De his vero qui in torne-
amentis cadunt nulla questio est qn vadant ad inferos si non fuerint ad
iuci beneficio contritionis.

Ca. xvii.

Sacerdos quidam de hyspania anno presenti ppe castꝝ comitis
losensis dū in crepusculo noctis transiret de villa in villā vidit in
campo vicino torneamentū maximū mortuorū valide clavantū.
Dñe Waltere de milene. dñe Waltere de milene. Erat idem Walterus in
militia nominatus nupq̄ defunct⁹. Intelligens sacerdos illos esse qui mi-
litū nundinas execrabilis representabant subsistens circulū circa se fecit.
Cūqz visio cessaret et ipse pcederet iteꝝ illos vidēs fecit vt prius. sic vsq̄
ad lucē laborans. He due visiones mihi relate sūt a Wigero monacho vi-
lariensi. Referam tibi nunc exemplum de pena usurarioꝝ.

Ca. xviii.

Miles quidā moriens bonis de usura v̄quisitis filiū suū heredita-
uit. Nocte quadā ad hostiū fortiter pulsans cu puer occurreret q̄
qd ibi pulsaret interrogaret. R̄ndit. Intrōmitte me. Ego sū dñs
huius possessionis nomen suū exprimens. Puer p foramen sepis pspicies
eūqz cognoscens respondit. Certe dñs meus mortuus est. non v̄ds intro-
mittā. Cunqz mortuus pulsando pseueraret nec pficeret. nouissime dixit
Deser pisces istos q̄b⁹ ego vescor filio meo ecce ad portā illos suspendo.
Mare exiles reppererūt in quodā ligamine mltitudinē busonū atqz fer-
pentū. Reuera iste est cib⁹ infernalis q̄ igne sulfureo decoquit. **A**pollo

Distinctio duodecima

De pena et gloria mortuorum

Quid sentis de his qui male vivunt et tamen elemosinas multas faciunt?
Cesarius Nihil eis prodest ad vitam eternam.

Ca. xix

Don multi anni sunt elapsi quodā dītissim⁹ ministerialis ducis ba
gioarie defunctus est. nocte quadā castṛ in quo vxor eius dormi
ebat sic occidit⁹ est ut terremot⁹ fuisse videt⁹. Et ecce hostio came
re in qua illa iacebat aperto quodā gygante nigerrimo cum capillis im
pellente maritus eius ingressus est. Quem cū vidisset et nouisset ad se illū
vocans sup sedile lecti sui residere fecit. Nihil vero territa eo quod frig⁹ esset
et illa sola camisia induta fuisse partem operimenti sui scapulis eius sup
posuit. quē cū de statu suo interrogasset tristis respondit. Penis eternis
deputatus sum. Ad quod verbū illa territa nimis respondit. Quid est quod
dicitis? Non elemosinas magnas fecistis. hostiū vestrū peregrinis omni
bus patuit. Non prosumt vobis beneficia ista. Respondit ille. Nihil mihi
prosumt ad vitā eternā eo quod ex vana gloria nō ex caritate a me facta sūt
Quē cū de alijs interrogare vellet itez r̄sūdit. Concessū est mihi tibi appa
rere. sed nō licet morari. Ecce duxtor meus dyabolus foris stat expectas
me. Si enim omnia folia arboris verterent⁹ in linguas tormenta mea exp̄mē
nō possent. Post hec euocat⁹ et impulsus in eius abscessu totū castṛ vt p̄
us occidit. voces eiulat⁹ ei⁹ diutius audiunt⁹. His hec valde celebris fuit
et est in baioaria sicut testis erat gerhardus monach⁹ noster q̄iqz cano
nicus Ratisponens⁹ qui nobis illam recitauit. Ecce in his omnib⁹ que di
cta sūt impleta est scriptura que dicit. Potentes potenter tormenta patiē
tur. Appollonius. Illec et huiusmodi exempla potentib⁹ debent p̄dicari
Cesarius. Quia ipsi sacerdotes ex magna parte male et incōtinenter vi
uūt. potentes nō pungunt sed vngunt. q̄z graue sit peccatum luxuria sacer
dotum subsequens probat exemplum

Ca. xx:

Ancubina cuiusdā sacerdotis cū esset moritura sicut a quodā reli
gioioso didici. cū multa instātia calceos sibi nouos et bñ tacciūatos
fieri petivit dices. Aepelite me in eis valde em̄ erūt mihi necessarij
qdā cū factū fuisse nocte sequēti longe aī lucē luna splendente miles qui
seruo suo p̄ viā eq̄tans. semineos eiulat⁹ audiuit Mirantib⁹ illis qdā
naz hoc esset. Ecce mulier rapidissimo cursu ad eos properans clamauit
Aduiuate me. Aduiuate me. Vox miles de equo descendens et gladio cir
culum ubi circūducens feminam bene notam infra illum recepit. Sola em̄

Distinctio duodecima.

de pena et gloria mortuorum

amisia et calceis predictis induita erat. Et ecce ex remoto vox quasi vena toris terribiliter bucinantis. nec non et latrat? canum venaticorum precedentium audiuntur. Quibus auditis illa dum nimis tremeret. miles cognitus ab eis ausus equum seruo committens tricas capillorum eius brachio suo sinistro circumligauit. Dextera gladium tenens extenuum. Approximante infernali illo venatore ait mulier militi. Hinc me currere sine me currere ecce appropinquat. Illo fortius illam retinente misera diuersis conatibus militem pulsans tandem ruptis capillis effugit. Quam dyabolus insecurus cepit equo suo eas injiciens ita ut caput cum brachiorum penderet ex uno latere et crura ex altero. Post paululum militi sic obuians captam predam deportauit. Qui mane ad villam rediens quid viderit exposuit capillos ostendit et cum minoris referenti trederent aperto sepulcro feminam capillos suos perdidisse reppererunt. Hec contigerunt in episcopatu moguntinensi. **C**appollonius. Si deus sic punit peccatum fornicationis in concubinis propter quanto multo diuinus illud puniat in sacerdotibus qui illas peccare faciunt. **C**esarinus. Ne dicis. Preterea peccatum multum aggrauat ordo et scientia. In eodem gener e peccati plus peccat sacerdos quam laycus. plus monachus quam secularis. Idem intelligas in sexu femineo.

Cap. xxii.

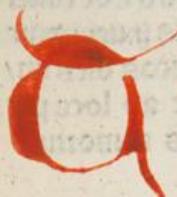
Sanctimonialis quedam de quodam monasterio nobis vicino quod nominare nolo cum tempore quodamcepisset ne proderetur eius stuprum partum intra se necauit. Postea infirmata grauissime ob nimiam verecundiam confessis omnibus peccatis alijs stuprum et paricidium ratuit sicque expirauit. Pro cuius anima cum quedam eius cognata plurimorum laboraret defuncta ei in oratione visibiliter apparuit infantem ignem in manibus gestauit dicens. Infantez hunc ceperi et parturiui. animatum infeci. Unde illum indesinenter in tormentis circufero. et est mihi ignis ardens et deuorans. Quod si de hoc maximo peccato moriens confessionem fecisset gratiam inuenisset. Ex quo colligitur propter peccata que hic tecta non fuerint per confessionem. in futuro per penalem detegantur confusionem. **C**appollonius. Quando anima egreditur de corpore nouit statim quid de se sit futurum. **C**esarinus. hoc videt per baris scriptura dicente in persona reproborum. Deducunt in bonis dies suos. et in punto descendunt ad infernum. Ex quod probatur electorum anime quam agilioris sunt nature mos sunt aen deum. Quod si aliquod in eis purgandum est simili velocitate ducuntur in purgatorium in quod saluatoris certitudo est. **C**appolloni. huic diuerte pessimes tradicere videtur in quod?

legitur q̄ opera bona. necnō q̄ mala in statera posita ponderent. his etiā consentire videā quedaz visio in dyalogo sancti gregorij quā ip̄e minime diffinit de quodam qui in ponte positus manibus ab angelis trahebat sursū ppter opera misericordie coris vero et cruribus deorsū ppter opus luxurie. Quibus tamen victoria cesserit. dicit videntem ignorasse **M**appol lonius. Licet autoritas scripturaꝝ preferenda sit huiusmodi visionibus. referam tamen quod nuper audiui

Ca. xxii.

Hunc annos paucos rome quidam cardinalis defunctus est nomine Jordanus. de ordine quidē Cisterciensi assumptus fuerat sed vita ordini in eo minime concordabat. Erat enim auarus valde sicut a quodam abbate audiui. Habant autem notarium nomine pandolphum. hunc cum pro quodam negocio nescio quo misisset. interim expiravit. Fadē hora cum ille expleto negocio rediret mane ante lucem cateruā miserabilem in agro contemplatus est. Sedebant homines in iumentis. in ore caudas habentes versis dorsis ad capita illorum. Quos Jordanus cuculla induit. nudis pedibus sequebatur duobus demonibus ledit. In quorum aspectu dum notarius nimis horreret clamauit cardinalis. Pandolphe pandolphe subsidente clero et dicente. quis es aut quid clamans? Respondebat ille. Ego sum Jordanus dominus tuus et mortuus sum dicete illo quo ducimini? Respondit. ante tribunal Christi. Et ille. Nostis quid de vobis sit futurum. Non noui inquit. deus scit. Sed cum illuc venero. beatus petrus de cardinalia mea pro me redditurus est rationem. sanctus vero Benedictus de cuculla. Quis si illam mihi obtinere poterit saluabor. finautem damnabor. Sicque oculis eius subtractus est **M**appollonius. Non mihi placet in illo ducatu presentia demonum et absentia sanctorum angelorum. **C**esarinus. Hec dicta sunt de penis reproborum **M**appollonius. Licet huiusmodi visiones sepe sint vere. magis tamen ei crederem qui reuertēs ab inferis visa recitaret **C**esarinus. Hoc fieri posse Job contradicit. Sicut inquit consumitur nubes et pertransit. sic qui descendit ad inferos non ascendet nec reuertetur ultra in domum suam neque cognoscet eum amplius locus eius. Referam tibi tamen quod ante biennium audiui.

Ca. xxiii.

Beodericus Traiectensis episcopus de castro Nureberg oründus. serum quendam habebat. Euerbach

nomine puidū satis qui in diuersis locis bona illius dispensauit Erat in
 cōmiso fidelis. in administratione utilis diligens at circumspectus ppter
 quod a do mino suo amabat. vnde quidā ex officiālibus ei detrahentes
 ex inuidia accusabant illum apud episcopum dicentes. Domine nō fidele
 ter vt estimatis Euer Wachus bona vestra dispensat consulim' vt cuz es
 dputetis. Quod cū factum fuisset taz rationabiliter computauit vt om̄ez
 episcopo tolleret sus pitionē. Habebat em̄ om̄ia notata in cartula. Scisci/
 tantibus accusatoribus de computatione. cum ep̄us respondisset. optime
 computauit. dixerunt illi. ne quaç. Sed computet nobis audientib' et cō
 unicef maximū vobis damnū intulisse. Quod cum ei intimatum fuisset ab
 episcopo. ille timens emuloꝝ insidias maxime qui cartulam perdiderat.
 ait intra se Hi aliquid modo in cōputatione titubauero necesse erit me vel
 in corpore torqueri vel carceris squalore vscq; ad mortem cruciari Immis
 sione igitur dyaboli cuius instinctu ab inuidis indebite vexabat campus
 solus intravit. ip̄mq; dyabolum aduocans sic affatur dicens. Domine si
 mihi succurreris in tanta necessitate posito hominiū tibi faciaz et in omnib;
 bus parebo. Cui dyabolus respondit. Si abrenunciaueris altissimo ma/
 triç illius te suscipiam. q de omnib; periculis cum multa tuoꝝ confusio
 ne emulorum a me liberaberis. Quid plura? Abrenunciat miser xp̄o homi
 num facit dyabolo prospere succedit computatio. Ab illo tempore cepit
 dyaboli virtutes magnificare. xp̄m blasphemare adeo vt diceret. qui ser/
 uiunt deo miseri sunt et egent. qui autem sperat in dyabolo prosperis suc
 cessibus gaudent. Et sicut mihi retulit bernhardus monachus noster qui
 eum tunc temporis nouit ita totus deditus erat artibus magicis vt si ali
 quem nosset scolarem eiusdem discipline numis eum redimeret vt aliquid
 ab illo discere posset. Qui cum vndecim annis in hac blasphemia perse
 uerasset. accidit vt magister Oliuerus scolasticus coloniensis in episcopai
 tu traiectensi crucem predicaret. Cuius predicationi ille in tantū restitit vt
 die quadam cōmotus Oliuerus diceret ei in audiētia totius populi. Ta
 ce infelix. Nas em̄ dyaboli es et dyabolus loquitur per os tuum cum ta
 men statum eius ignoraret. Euer Wachus nullum arbitrans gratius ob/
 sequium se posse prestare domino suo q; vt inimicum eius occideret trib'
 diebus ad diuersas stationes secutus est magistrum longo ad hoc cultel
 lo preparato transfodere illum proponens si forte sine turbis inuentretur
 Et ecce tertia die subita infirmitate preoccupatus post paucos dies im/
 penitens deceſſit et defunctus est. et ab eo cui se rediderat ad loca pe/
 narum inferni deducens est. Primo loco sicut ipſe resurgens a mortuis

confessus est Johanni scolastico rantenſi a quo ego que dicturus sum audiui. missus est in ignem tam intolerabilis ardoris ut diceret si ex omnibus mundi lignis unus ignis esſet confectus mallem in eo usq; ad diem iudicij ardere q; per ſpacium unius hore illum ſuſtinere. Ex quo extractus iactatus est in locum tam frigidissimum ut optaret redire in ignem. Deinde deducatus est in tenebras palpabiles tanti horrois ut diceret intra ſe. Si serui uilles centum annis deo bene te remunerasset dummodo liceret tibi redire ad frigus. In hunc modum ſex reliquas penas quas ſcriptura enumerauit pertransiuit. Quo in extrema pena poſito dominus opera eius priora conſiderans et ut paſſa vel viſa viuentibus recitaret miſertus illius angelum ſuum miſit ad eum qui diceret. Ecce talement mercedem recipiunt qui ſeruiunt dyabolo Subiunxitq;. Si tibi liceret ad vitam redire velles pro peccatis tuis ſatisfacere deo! Ad quod verbum ille ſuſpirans respondit. Domine ſi hoc eſſet poſſible nullam abnuerem ſatisfactionem. Tunc angelus. Domino placet ut ad corpus redcas. et quia in cruce peccasti per crucem ſatisfacias. Mox ſe in feretro erigens. omnes exceptis duobus iuuenib; qui conſtantiores erant in fugam conuertit. Quibus et ait. Ne timeatis quia ego ſum. Statimq; ſacerdotē acceriens peccata ſua confeſsus eſt crucem uſcepit et cum domino Ottone episcopo predicti Theoderici ſuccesseſſe transfretauit. In via ſingulis diebus in pane et aqua iejuuit iuxta equum ſuum in quo uestes eius et arma portabantur nudis per diibus cucurrit. Et cum petris ſecantibus ſanguis perfluens viam cruentaret. ſatis a confratribus arguebatur. Quibus respondit. Maiora horum ſuſtinui. Qui cum pene omnia ſua in Christi ſeruicio expendiſſet cum predicto episcopo et magistro Johanne rediens mare tranſiuit. de quo cum nauita naulum requireret nec haberet ait. Ego vobis ſeruiaz quo adiutoriū volueritis. Ad petitionem tamē predictorum virorum dimiſſus eſt a nauclero. Qui cum reuersus fuſſet ad uxorem ſuam ſacro igne tactus eſt. Cui ardentि quadam nocte in ſomni dictum eſt quia ſi ad eccleſiam ſancti Nicolai accederet. statim conualeſceret. ubi dum orans quatuordecim orationes dixiſſet nec conualuſſet desperatus ait. Hancete Nicolae quid moraris? Mox ut quintam decimam orationem incepit perfecte integrę conualuit. et eſt uſque hodie calor ignis in eius corpore ſine omni dolore.

Distinctio duodecima

de pena et gloria mortuorum

Quam ecclesiam que in villa quadam sita est de suo patrimonio reedificas in habitu religioso cum uxore sua deo et sancto Nicolao in ea deseruit Appollonius. Nellem scire perfecte utrum iste reuocatus sit de inferno siue de purgatorio. **Cesarius.** Satis inde disputatum est. Quod non fuerit in purgatorio ex hoc probatur. quia locus electorum sit in quem nullus ingreditur nisi in caritate decesserit. Si obsecitur illud In inferno nulla est redemptio potest dici de illis intelligendu esse qui non sunt reuersuri ad corpus. quibus nulla ad redemptionem prosunt beneficia Una est lex omnium contrariorum. Si deus quorundam animas sicut legitur in dyalogo quandoq; reuocat ad corpus de gaudiis paradisi quare non a simili malorum animas de penis inferni? Sicut dictum est in distinctione prima capitulo tricesimo quarto. clericus quidaz custodiente se a dyabolo corporaliter ad penas infernales est deductus et in columnis reductus. **Appollonius.** placet quod dicas. **Cesarius.** Nunc de penis purgatorij aliqua tibi proferaz exempla ab acrioribus ascendens ad mitiores causas purgatorij utiles satis subnectendo.

Ca. xxviii.

Turarius quidam nostris temporibus apud Leodium defunctus est et ab episcopo de cimiterio electus. uxor vero illius sedem apostolicam adiens cum pro cimiterio supplicaret et papa non annueret in hunc modum pro eo allegauit. **Audiri domine quia vir et mulier unti** sint. et q; apostolus dicat virum infidelem posse saluari per mulierem fidem. **Inde qui cquid minus factum est a viro meo ego que pars corporis eius sum libentissime supplebo.** parata em sum pro illo includi et deo pro eius satisfacere peccatis. **Supplicantibus vero pro ea cardinalibus ad mandatum domini pape cimiterio restituitur.** Juxta cuius sepulcrum illa domicilium fieri fecit In quo se includens elemosinis. ieiunijs. orationibus et vigilijs. die noctuq; deum pro illius anima placare studuit. Septem vero annis expletis ille ei apparens in ueste pulla gratias egit dicens. Reddat tibi dominus quia propter tuos labores erutus sum de profundo inferni et de penis maximis. **Si adhuc alii septem annis similia beneficia mihi impenderis omnino liberabor.** Quod cum illa fecisset iterum ei in ueste alba et facie iocunda apparens ait. Gratias deo et tibi quia hodie liberatus sum. **Appollonius.** Quomodo dixit se liberatum de profundo

Distinctio duodecima.

De pena et gloria mortuorum.

inferni cum nulla in eo sit redemptio. **C**esarius. Profundū inferni a crē
dinem vocavit purgatorij. Simile est illud quod ecclesia orat pro defun/
tis. **D**ominus Ihesu xp̄e rex glorie libera animas omnium fidelium de/
functorum de manu inferni et de profundo lacu ī. **N**on orat pro damnata/
ris. sed pro saluandis. et accipit ibi manus inferni profundum lacu sive os/
leonis. pro acredine purgatorij. **N**equaq̄ predictus usurarius fuisset a pe/
nis liberatus si non habuisset finalēm contritionē. **Q**uantum vero viciū
auaricie deus in suis electis in purgatorio puniat sequens fīmo declarat.

Cap. XXV.

In monasterio clareuallis prior quidam mortuus est. nostris tem/
poribus vir atomodum religiosus et amator discipline precipuus.
Hic post mortem visibiliter apparet ancille dei ac zelline. forma et
habitu statum suum satis ostendit. Erat enī facies eius pallida ac maci/
lenta cuculla tenuis et attrita. Quē cum interrogasset quomodo haberet
Respondit. In magnis penis actenus sui sed gratia cuiusdā fratris qui
mihi plurimū astitit in proxima solennitate domine nostre liberabor. Si/
pente illa ac dicente. Nos putauimus vos esse virum valde sanctum. Re/
spondit. Nihil aliud deus in me punit. nisi quia nimis fui sollicitus amplia/
re possessiones monasterij sub specie virtutis vicio auaricie deceptus. **H**ec
dicta sunt de pena auaricie. audi aliquid de pena luxurie.

Cap. XXVI.

Ante hoc trienniū cum dominus Henricus abbas noster visitass̄
in clarocampo tempore quadragesimali. etiā sorores in nazareth
visitauit. Eadem nocte dictis matutinis cum se modicum reclinas/
set. huiusmodi visionem vidit. videbatur em̄ esse in quodam loco parieti/
bus clauso in quo quidem grauissima suspiria et gemitus audiuit. sed cum
diligentius circumspexisset neminem ibidem videre potuit. Cunq; audita
suspiria durarent causam admirans sic ait. Adiuro te per dominū nostrū
Ihesum ut quid tu sis edicas mihi. Cuius cum nullum audisset responsū
adiurationem iterauit. Tunc quasi aliquid accedere proprius sentiens. nil
tamen videns huiusmodi audiuit responsum. Ego sum vna misera anima
Et ille. satis misere gemis cum tamen ignorez que sit causa miserie. **R**espō
dit illa. In acerbissimis sum penis. Ad quod abbas. Que est causa pena/
rum tuarum? Quia non seruavi castitatem meam. Et ille. Fruisti mas an-

Distinctio duodecima

De pena et gloria mortuorum

femina? Respondit femina. Et quod inquit tibi nomen? Dicente illa. Ma-
ria. Vox subiunxit. Poteris ne iuuari? Ad quod illa non respondit. sed ad
preces conuersa sic ait. Rogo vos per omnipotentem deum ut dicatis mi-
hi psalteriu[m] vnum. et insuper aliquot missas. Cuius precibus cum libens
annuisset dominus abbas protinus subiecit. possem ne videre te? Et ecce
hoc sermone completo vidit coraz se stare pulcram iuuenculaz tonsurata
more claustralium in subnigra tunica. Quam cum plura interrogare vel-
let tam de statu eius q[ue] de statu aliarum quarundam excitatus est. Dicta
vero prima quid viderit. abbati claricampi q[ue] quibusdam monachis eius
necnon et mihi qui tunc presens eram retulit. nec erat qui visum intellige-
ret vel interpretari posset. Recitata est visio sororibus de nazareth sed no[n]
est inuenta maria. Sciens vero sepe dictus abbas tam manifestam visio-
nem sibi sine causa minime ostensam cum venisset in syon que etiam est do-
minus sanctimonialium ordinis nostri sicut et nazareth. Post verba exhor-
tationis somnium retulit mariaz suam inuestigans. Et ecce una sanctimo-
nialium materterea eiusdem Marie hec audiens et admirans secretius ab-
bati locuta est dicens. Domine maria hec filia sororis mee fuit sanctimo-
nialis in quodam claustro frisie nigri ordinis quod bredehorn vocatur.
et est ante octo annos defuncta. Que cum fuisset in quadam grangia mo-
nasterij quidam clericus eam corrupit et impregnauit. Cum vero in par-
tu persclitaretur vocans patrem et matrem et duas sorores maritatas.
necnon et filiam materterea sue de syon confessa est eis peccatum suum cu[m]
gemitu cordis siccq[ue] expirauit. Illi vero de anime eius salute desperantes
nil ei beneficij impenderunt. Audiens hec dominus abbas gratias egit
deo qui non tradit bestijs animam confidentem sibi et animam paupe-
ris sui non est oblitus in finem. sciens in ea completum. In quacunq[ue] ho-
ra peccator ingemuerit saluus erit. Cuius hortatu parentes spe concepta
ceperunt ei beneficia impendere. sed et ipse abbas tam in monasterij Tri-
sie q[ue] in religiosis domibus prouincie nostre missas q[ue] orationes atq[ue] psal-
teria plurima ci obtinuit exceptis his que ipse ei specialiter impedit

Cap. xxvii

Miles quidam veniens ad sororem Hertrudam inclusam de Mol-
mensteyn sicut ab eius ore audituit daniel abbas sconauie qui no-
bis audita recitauit pro anima vtoris sue nuper defuncte ibi suppliceuit.
Cui oranti illi apparens. in penis magnis se esse conquesta est. Que dum

causam requireret penarum eo q̄ pro honesta et bona muliere haberetur
Respondit illa. Pro arte magica. Timui em̄ ne cum alijs mulieribus pec-
caret si me odiret. et ego illi causa essem adulteriorum. **I**nde quibusdam
artibus sicut etocta fueram aliquid ad amorem meum illum inflammaui
Et quia in causa non erat libido sed pia intentio bene potero iuuari. **H**ec
cum relata fuissent militi uxori valde condolens orationibus ieunis et
elemosinis illi succurrere studuit. animam eius quibuscumq; poterat com-
mendans. **A**pollonius. Terribile est q̄ deus iudicio nostro tam minu-
ma tam grauiter punit. **C**esarinus. De hoc referam exemplum.

Cap. xxi.

Monachus quidam ordinis nostri nuper cūdām post mortem ap-
parens. requisitus de statu suo sic respondit. Nunq; putabam do-
minum fuisse tam distictum. nam minima que hic non fuerint per
satisfactionem deleta obseruat deinde subiunxit q̄ hoc. Deus inquit igno-
scat prelatis nostris. quia magnis et multis sepe nos subiiciunt penis val-
de illorum precepta ligant. Quando enim indiscrete aliquid precipiunt et
subditi hoc minus attendunt vel parvūpendunt futuro iudicio reseruatur
Apollonius. Quid dicis de monachis pertinacib? **C**esarinus. Per-
tinacia viciū est pena dignum. etiam si fuerit bona contra precepta pre-
latorum

Cap. xxii.

In regno francie domus est que pruli dicitur. ordinis cysterciensis
In hac recenter contigit res satis mirabilis sicut retulerū nobis
abbates nostri anno preterito reuertentes de generali capitulo.
Nam quida ab abbatē in quo visio facta est se audiuisse testati sunt. Adol-
fescens quidam in eadem domo factus est nouitius quem magister suus
mox securus est. Qui cum factus fuisset monachus ita districte se habuit
ita singularis fuit ut ei abbas timeret q̄ pro indiscreto seruore sepius ar-
gueret. Ille vero salutaribus monitis non ad quietescens in pertinacia sua
perseuerauit sicq; post aliquot annos defunctus est. Nocte quadam cum
abbas quarta feria ad laudes in stallō suo staret et contra presbiterium
respiceret tres personas quasi tres candelas ardentes ad se venire con-
templatus est. Quibus propriis accedentib? cognouit omnes. Medius fu-
it predicatus scolaisticus. et ex veroq; eius latere duo conuersi omnes nup-

Distinctio duodecima

de pena et gloria mortuorum

defuncti Tunc abbas. Memor pertinacie scolastici interrogauit eum dicens. Quomodo habes? Respondente illo bene. Vox subiunxit. Nunq̄d passus es pro inobedientia tua? Etiam inquit multa et maxima tormenta Sed quia intentio mea bona licet indiscreta fuerat dominus mei miserius est nec sū damnatus. Et ait abbas Quid est q̄ iste cōuersus digito eū demonstrās altero clarior est cum ipē apostatauerit. et alter nunq̄d exquo ad ordinem venit. grauiter excesserit? Respōdit monachus. quia iste post lapsum fortius surrexit et altero multo feruentior fuit. Interim choro cātante vericulum pedes sanctorum suorum seruabit et imp̄i in tenebris conticescent. scolasticus signa sue presentie ibi relinquere volens. tabulam pedibus psallentium subtractam tam fortiter calce percussit ut frangere. Hicqz disparuit. Abbas vero in testimonium taz manifeste visionis tabulam fractam reparari vel mutari non permisit. Appollonius. Ista recitari deberent monachis qui ex indiscreto feruore sibi et alijs inutiles fūt. Cesarius. ppter eos sanctus benedictus in regula dicit octauū graduz humilitatis esse vt nihil agat monachus nisi quod cōmuniſ monasterij regula vel maiorum cohortantur exempla Appollonius. Hicquidaz in rigore suo nimis sunt p̄tinaces. ita alij verbis vel signis nimis sūt leues. Cesarius. et hi pena digni sunt.

Ca. XXX.

Scripsa quidaz apud vilarium meis temporibus defunctus est nomine Johannes. hic quidē religiosus satis fuit. sed in verbis atqz signis leuem admodum se exhibuit. die quadam post mortem eius cum dominus vtricus tunc abbas intraturus esset oratori et vnu pedem posuisset introsum. clara luce predidit Johannes illi apprens ad pedes eius procidit orationes postulans. Quo viso abbas territus pedem retraxit hostium post se claudens. Et iudicatū est a fratrib' causam purgatorij eius maxime fuisse leuitatem. Appollonius. Quid si ipsi abbates ordinem suum custodierint minus? Cesarius sicut subiecto probabitur exemplo q̄ ipi pene subiacebunt.

Ca. XXXI.

Becitauit mihi nup̄ henricus maior cellararius de clauſtro visionē notabilem satis. Contigit inquit vt die quadam haberem sociuz vie monachū quendaz ordinis nostri. Tuncq̄ simul offeremus de edificatorj̄s. dixit mihi. Ego vobis referam quid nuper cōtigit in domo.

Distinctio duodecima

De pena et gloria mortuorum

nostra. H^abebamus abbatem virum in disciplina ordinis satis perfectum excepto hoc solo q^{uod} nunq^{ue} pene cū fratribus exire voluit ad labores manuū. Hic cū moriturus esset et monachus quidam quē familiari^m pre ceteris diligebat ei seruiret ait ei idem monachus. Domine rogo vos intuitu caritatis ut infra hos triginta dies mihi apprendo de statu vestro me certificet. Respondit abbas. Si mihi occasum fuerit libenter facia. Sicq^{ue} defunctus est Monachus vero quia multa fecerat ei bona quotidiani lachrymis in oratione dei p^{ro} illius excessibus ante aliquod altare placare studebat. Tricesima die cū iam monachus de abbatis redditu desperasset illi oranti apparens ait. Ecce hic sum sicut promisi tibi. Erat autem a cingulo et sursu tam corpe quam vestre clarus valde crura vero eius ulcerosa et ad instar carbonum nigerrima Requisitus de statu suo respondit. tormenta que in cruris sustinui nulla lingua posset exprimere. Dicente monacho. Que fuit causa tantoz tormentorum. Ille subiunxit quia frequenter de labore mansi nulla scissione certa necessitate ut est hospitium sive audiendaz confessionum me detinente. In resu duo corpe nil penaz passus sum. Roga igitur ex parte mea ducendum ut ali quas orationes p^{ro} me deo offerat et spero me citius fore liberandum. Unus inquit sciā vos esse liberatum. Respondit ille. Ante hoc altare tibi apparebo. Dicta sunt hec priori iniunguntur orationes apparet itez monacho ab omnibus penis se erexit gratulat^{ur}. Appollonius Miroz ut plus mortuis valet orationes vel elemosine. Cesarius. Audi de hoc solutione cuiusdam mortui.

Cap. xxxii.

Quidam post mortem amico suo apparuit cū ab eo interrogaretur utrum sibi magis vellet impendi orationes sive elemosinas. Respondit elemosinas elemosinas. orationes em̄ tepide sunt. hic deuote iustoꝝ orationes excludunt que penetrant celos. Appolloni. Quid sentis de missis? Cesarius. Nulla oratio nulla elemosina ad erectionem aiaꝝ missae p^{ro} operi. In missa Christi orat cuius corporis et sanguinis elemosine sunt. Has elemosinas paup^{er}is q^{uod} aia sibi dari post mortem rogauit sicut sequens docet exemplum.

Cap. xxxiii.

Hoilescens quodam nobilis ad claruallē veniens receptus est in oculum. Qui non alta sapiens et humilib^{er} sentiens ad quandam granigiam missus factus est ibi opilio ouium. Qui cū die quadam oves sibi omillas in agro pascet apparuit ei quodam suus sobrinus in adolescētia sua

defunctus. de cuius inopinato aduentu dū admirareſ et diceret. **N**ī taz
cito aduenis et quid queris? Respondit ille. mortuus sū et penis maximis
crucior. Et ouersus. Poteris iuuari necne? Respondit. Si potero habere
tres missas in ordine vestro mox liberabor. Audiens hoc ouersus cū licē
tia magistri sui ad clarāullem festinauit q̄uid viderit vel audierit hori
reuelans tres missas iam dicto impendi defuncto eius gratia supplicauit
Cui priorz gratanter annuens respōdit. Ego vnā celebrabo. alias duob⁹
sacerdotib⁹ iniungā. Dictis vero missis mortuus iteſ ouerso apparet in
predicto agro gratias egit et dixit. Beneficio triū missarū que p me dicte
sunt ab omnib⁹ penis meis liberat⁹ sū. Nec mirari debes si tantū valet do
minici corporis immolatio. cū quibusdam animab⁹ ad liberationē p̄sit bre
uis verboꝝ absolutio.

Ca. xxxiii:

Om̄ moreret bone memorie Christian⁹ monachus noster cui⁹ me
mini in distinctione quarta caplo tricesimo. abbas geuard⁹ domi
nō fuit. Qui cum septima die capitulo presideret et cantor diceret
h̄m coniunctividinem ordinis. Domine absoluite fratrem nost̄p defunctum
his verbis eū absoluit. Requiescat in pace. Eadem nocte christianus cui
dam seniori presbitero nomine Siphrido tunc temporis nouitio et nihil
prosus de hac absolutione scienti apparens in somnis ait. hodie liberat⁹
sū. Qui cū visionē magistro suo ludolpho recitasset ille absolutionis eius
recordatus satis admirat⁹ est verboꝝ virtutem **Appollonius**. Miroſ ſ
sancti ſub quoꝝ regula religiosi viuūt post mortē cetēis factis aliquid eis
magis ſuccurrant **Cesarius**. Etiā ſicut in ſequenti viſione declarat.

Cap. XXX

Don est diu q̄ sanctimonialis quedaz de monasterio Rindorp q̄
iuxta Durnaz ſitum est Elisabeth nomine debitum carnis ſoluit.
Est autem idem monasterium de regula sancti benedicti abbatis
diligebat eñ eadem elisabeth ſpecialiter sanctum Johannem euangelistā
quicquid poterat honoris illi impendens. Habant carnalem ſororem in
eodem monasterio que alheydis vocabatur. Hec cum nocte quadam di
ctis matutinis in lecto ſuo ſedens officium defunctoz pro anima ſororis
decantaret vocem quandam circa ſe audiuit. Et cum requireret que eſſet

Respondit. Ego sum elisabeth soror tua. Et illa. **Q**uomodo habes sororem vel unde venis? **R**espondente illa. male quidem habui sed modo bene suis Alheydis subiunxit. Profuit tibi aliquid sanctus Johannes quem tam ardenter dilexisti? **R**espōdit illa vere nihil. Qui mihi astitit sanctus pater noster Benedictus fuit Īp̄e enim genua sua pro me flexit ante deum. **C**ap pollonius. Cum virgines aliquis euadat purgatorium valde me terret q̄ qui dā dicunt minimā penam in purgatorio maiorem esse omni pena que ex cogitari potest in hoc mundo. **T**esarius Requisitus de hoc verbo a me quidaz magnus theologus respondit. falsissimum est nisi intelligatur de eodem genere pene verbi gratia. Ignis ille acutior est nostro frigus frigore nostro. et sic de ceteris. Quibus a certiori subsequentes visiones recordat.

CAPITULUM

Quia hoc triennium puella quedam parvula nouem ut puto anno rum in monte sancti saluatoris que domus ordinis nostri est in aduentu ipsius saluatoris mortua est. defuncta vero clara die conuentu stante in choro ipsa chorum intravit. intrans ante altare satis profunde inclinavit. sic in locum suum ubi stare solita erat. secedens. Quā iuxta se alia puella pene eiusdem etatis stare videns. et mortuam sciens tanto horrore concussa est ut notaretur. Requisita vero a domina benigna abbatisa a cuius ore audiui que dicturus sum cur ita in choro concuteretur. Respondit. sic et sic soror gertrudis in chorum venit. et cum dictis vespere commemoratione fieret domine nostre ad collectam se in terram stans iuxta me prostrauit. Finita vero collecta se erigens abiit. Hec fuit causa hororis mei. Abbatissa timens illusiones dyabolicas ait puelle. Soror Margaretha. hoc ei nomen erat. si denuo venerit ad te soror gertrudis. dic ei. benedicite. Et si responderet tibi dominus. Interroga unde venias vel quid queras? Sequenti die illa venit et salutata. cum respōdisset dominus. Puella subiunxit. bona soror gertrudis unde tali hora venis vel quid apud nos queris? Respondit illa ad satisfactionem hic veni. quia libenter tecum in choro susurraui. semiplene verba proferens. idcirco in eodem loco iussa sum satisfacere ubi me contigit peccare. Et nisi tibi de eodem vicio caueas eandem penam moriens sustinebis. Cum quarta vice predicto modo satisfecisset ait consorori. Modo satisfactionem meam

Distinctio duodecima

De pena et gloria mortuorum

Operei de cetero non me videbis Quod ita factum est. Nam ea aspiciente tendebat versus cimiterium mirabili virtute murum eius transcendentis. Ecce tale fuit purgatoriū huius virginis Appollonius. Non est sane metis qui huiusmodi penā omni pena huius mundi dixerit acutiorē. Cesari? De hoc pleni in sequenti ca. disputabit. Margareta vero ex cōminatione defunctorū sic territa est ut infirmata ad extrema deueniret. Que raptā in extēluz mentis sic iacuit ut omnibꝫ defuncta videre post horā reuersa quas dā ex sororibꝫ in pñtia dñe nostre se vidisse. quasdā se illic nō vidisse testata est. Dicebat etiā. qz eadē gloriosa virgo maria coronā in manu habet. quā stepponis sacerdotis esse dicebat. Steppo presbiter fuit valde religiosus. et mire caritatiꝫ eodez monte deo predictisqz sororibꝫ seruiens. Ut autē noueris nō esse curandū. quacunqz morte iustus moriat idem steppo cū in acutis laboraret anno preterito materia raptā in cerebz totū factū est frenetic' ita ut multas blasphemias euomeret. Defuncto eo atqz sepulcro dñs merita eius volens ostendere miracula ad eius tūbaz dignat' est opari. Infirmi sicut audiū sup illud dormiūt et sani surgunt Appolloni? Nunc edisseras que residua sūt de purgatorio. Cesari? Quibusdā sola carentia diuine visionis purgatoriū est sicut in hoc patet exemplo.

Cap. XXXVII.

Hec hos. r̄. annos monach⁹ qui dā wilhelm⁹ nomine apud nos defunct⁹ est. Puer quidā ad ordinē venit. et vere puer. qz purus et impollut⁹. genere nobilis erat. sed virt⁹ mentis magis illū nobilitabat. Cōpleto anno probationis sequenti die cepit infirmari et post paucos dies sancto fine decebens explevit tpa multa. Qui statim post mortē cūdā monacho apparenſ cū de statu suo requireret. r̄ndit se esse in penis. De quo verbo cū ille terribleret et diceret. si tu es in penis qui nunqz peccasti quid fiet de me peccatore meiqz similib⁹. Consolās eū defunctus ait. Noli flere qz nullā aliā patior penā nisi qz nondū vidi deū. ipaz dilationē glorie penā reputans nec immerito. Spes que differet affligit animā. Et adiecit. Ach qz claz⁹ erit qd statim veniet ante deū. Rogate inqt ex parte mea dñm abbate ut in capitulo orationes iniungat p me ad tps et vt ipse p me dicat collectā. sicqz liberabor. Dicente monacho. Unde erit collecta illa? Respondit. de sancto Michaele. Mane cum visio recitata fuisset domino henrico abbatī nostro ipse de eodem archāgelo statim missam celebravit in capitulo psalmū. Quēadmodum desiderat ceruus ad fontem aquaz⁹. Dicendū p septē dies. omnibꝫ p eo iniungens. Mira virt⁹ orōnum

Distinctio duodecima

De pena et gloria mortuorum

Conrado nunc priore loci sancte marie stante in choro cum in uno versu
culo illius psalmi. Deus deus me ad te de lu. vi. leuiter dormitaet. sepe di
ctu wilhelmu sub pallio beate dei genitricis stare obspexit cum multa gratu
latione dicente. Modo omnino liberat su. Eodez tpe predicto monacho
apparens testat est tñ septem dieb se fuisse in purgatorio id est in carentia
divine visionis. multa illi de statu quarundam animarum reuelans. Appol
lonius. Et hoc paradisus terrestris purgatoriu est. Cesarius. Neuera si
in eo anime sunt corporib exute et eis visio dei negat idem locus delicio
sus eis est purgatoriu. Cui obsentire videt quod sanctus Gregorius in dyalogo di
cit sub his verbis. Nam sicut quondam iustorum anime qui a celesti regno quibusdam
ad huc mansionib differunt. In quo dilationis damno. quod aliud innuit.
nisi ergo de perfecta iustitia aliquid minor habuerunt. Sicut audiui a quodam mai
gno theologo ergo quidam tam iusti sicut ut post mortem puniri non mereant nec
tamen statim dei visione fruantur propter puluerem penitentialem.

Cap xxxviii.

Lquamur nunc aliquid de purgatorio. Appollonius. ubi est purga
toriu. Cesarius. Quantu ex varijs colliguntur visionib in diversis
locis hui mundi. Paschalius teste Gregorio in calore termarum
purgabatur. Monachus quidam sancti Eucharisti in rupe quadam iuxta Treue
rim post mortem anno integro stetisse et aeris inclemenciam ibide sustinuisse
narrat. Qui vero de purgatorio dubitat scotiam pergit purgatoriū sancti
patrichi intret et de purgatoriū penis amplius nos dubitat. Appollonius
Helle aliquid certi nosse de eodem purgatorio quid vel que causa illius exti
terit. Cesarius. Cum sanctus patritius gente illa quereret et de penis futu
ris dubitarent precibus obtinuit a deo locum illum. Est autem fossa humilis mur
ro vallata et sicut ibi regulares. Non est peccator adeo magnus cui alia satis
factio iniungatur quod ut una nocte in eodem sit purgatorio. volente intrare per
missa confessione comunicatur et inungitur thurificant et instruit. Videbis inquit
ut hac nocte insultum demonum et penas horribiles sed non poterunt te ledere
si nomen Ihesu semper habueris in ore. Quod si demonibus blandientibus
fuerit terribilis consenseris et Ihesum inuocare neglexeris peribis. Que
in vespera ponentes super fossam locum claudunt et mane reuertentes.
si non comparuerit ultra non expectatur. Multi ibi perierunt. multi etiam
reuersi sunt quorum visiones a predictis fratribus conscripte sunt et volen
tibus intrare ostenduntur.

Ca. xxxix

Dictionis purgatorij.

Super monachus quidam ordinis nostri sicut didici ex relatione cuiusdam abbatis ex licentia p̄p̄ij abbatis purgatoriū sancti patrīj intrare volens dissuadentibus fīm morem fratribus et p̄p̄ie super marginem fosse positus est in vespere. **M**ox locus versus est in baratum. Et ecce demones quasi de abisso bullientes dixerunt monacho. Si vis intrare ad nos deponie crucem cucullā ad instar crucis formatam vocantes sic. **Q**uibus respondit. **V**estem meam non deponaz. paratus sum intrare. paratus sum vobiscum contendere sed non sine veste professionis mee. **T**uncq; tota nocte in hunc modum cum eo verbis disceptarent nec tam tangerent mane in eodem loco ubi fuerat dimissus repertus est. **C**appollonius. **U**nde habes autoritatem q; post hanc vitam peccata remittantur? **C**esarīus. Dominus dicit in euangelio Qui dixerit verbū in sp̄m sanctū nō remittetur ei neq; in hac vita neq; in futura. **E**x quo colligitur q; post mortem peccata venialia necnon et mortalia peccata que purgatorio essent punienda meritis et precibus sanctorum suffragantib; vel orationibus elemosinis alijsq; misericordie operibus ecclesie militantis intercedentib; remittantur. **U**nde Judas machabeus duodecim milia dragmas argenti misisse legitur Jherosolimā pro peccatis occisorum. **E**t hec de purgatorio dixisse sufficiat. **H**oc etiam scire debes. summe boni et martyres talibus post mortem non indigent. summe malis vt infidelib; nihil prosunt. **M**ediocriter vero boni et medicriter malis p̄sunt quidē sed differenter. **I**llis vt citius liberentur istis vt mitius puniantur. quoz tam pena interminabilis est. **C**appollonius. **N**ellem nunc audire aliquod de gloria iustoz. **C**esarīus. **P**rius tria de penis reproboz premitam exēpla locis suis neglecta. vt sic nigro coloē tracto alb; magis elucescat.

Ca. Eli

Dēpē scismatis inter Ottone et Philippū reges romanoz peregrinus quidā de transmarinis veniens partib; clauiniā suā pro vino qd in illis partib; fortissimū est exponēs et tantū babit vt inebriat a mente sua alienaret sic vt mortuū eū estimarēt. **E**adē hora ducēt ē spūs ei ad loca penaz. ubi sup puteū igneo opculo tectū. residē sperit ipm p̄ncipē tenebrazz. **I**terim inter ceteras aias adducēt est abbas Corueye quē ille multū salutās cū calice igneo poculū sulfureū ei ministravit. **Q**ui cū bibisset amoto opculo missus ē in puteū pegrinādo cū an limia infernalia staēt q tlia vidēdo tremēt. dyabol' fortis clamauit **A**dducite etiā mīhi dñm illū q foris stat q sero veste pegrinatiōis sue p vino exponēdo

Inebriatus est. Quo audito peregrinus ad angelum domini qui eum adi-
duxerat respiciens promisit quia nunquam inebriaretur dummodo illa hora de
imminenti periculo liberaret eum. Qui mox ad se reuersus diem et horas
notauit rediensque in terram suam eodem tempore predicti abbatem obiisse
se cognouit. Ego eundem abbatem colonie vidi. Eratque homo valde secu-
laris magis se conformans nulli que monacho ~~Dionyssius~~. Qui hic de
diti sunt ebrietati puto quod in inferno male potentur. ~~Cesarius~~ De hoc ali-
ud tibi referam exemplum.

Cap. xii.

In dioecesi colonensi non procul a colonia milles quidaz erat no-
mine Rudingerus sic totus deditus vino ut diversarum villarum
dedicationes tam propter bona vina frequentaret. Hic cum insfir-
matus moriturus esset filia eum rogauit ut infra triginta dies libi appa-
reret. Quo respondente. hoc faciam si potero. expirauit. Post mortem vero
filie per visum apparens ait. Ecce presens suz sicut postulasti. portabat enim
vas paruum et fisticle quod vulgo cruselinum dicitur seu vocatur in manu sua
in quali in tabernis potare solebat. Dicete filia. pater quid est in vase illo?
Respondit. potus meus ex pice et sulfure confectus. Semper ex illo bibo.
nece eum epotare valeo. Sicque disparuit. Et statim intellectus puella taz ex
precedenti vita quod ex pena modicaz vel nullam esse spem salvationis eius
Vine quidez hic blande ingredit sed nouissime mordebit ut coluber ~~Dionyssius~~.
~~Cesarius~~. Hoc in predicto abate quod in rudingero impletum confide-
ro. ~~Cesarius~~. Sclauinia peregrini qui eundem abbatem in penis vidit
visionem satis mirabilem ad memoriam mihi reducit.

Cap. xiii.

Hunc illud tempus quo occisus est conradus episcopus hildesheimensis pere-
grinus quidam in villa quadam moriens sclauiniam suam sacerdoti legauit animam suam illi commendans. Quam vestem sacerdos quodam suscep-
pit sed de anima modicum curauit. Serui vero siue pueri noctibus se illa te-
gebant. Non multo post idem sacerdos in ordine nostro factus est nouitius
Nocte quadam in dormitorio iacens et dormiens per visionem raptus est ad
locum penarum. In quibus maximus erat demonum cursus et occursum. Alij ani-
mas adducebant. Alij ad ductas suscipiebant. Alij susceptas tormentis
debitis immittebant. Magnus illic erat clamor et tumultus gemitus et
placitus. Interim predictus episcopus claustris infernalibus presenta-
tur sed princeps tenebrarum scilicet Lucifer voce lugubri sic affatur dicens

Distinctio duodecima

de pena et gloria mortuorum

Reducite reducite illum. non enim noster est. innocenter occisus est. Sacerdos talia videns et paucis post hostium se occultauit. Videlicet dyabolus predictam in angulo quodam scilicet illam. dixit. Cuius est vestis illa? Respondent sacerdotis illius qui stat post hostium. Quam cum a quodam peregrino in elemosina receperisset. nihil beneficij anime illius impedit. Ad quod dyabolus. valde occupati sumus. Expediamus nos statim ab illo. Tollensque vestem quasi in fetendum atque bulliens lriximum intinxit. De qua cum faciem et collum sacerdotis percussisset ille excitatus fortiter clamauit. Diviuate adiuuate. Quem cum signo vocis compescerent. respondit. En morior. en incendior. Tunc surgentes inuenierunt caput eius totum inustum. sicque in infirmitoriu[m] deportauerunt semiu[m]. Nullam enim fecerat de eadem negligentia confessionem. **A**pollonius. Valde terrere debet hec visio illos qui multas habent ecclesias et multas quotidie recipiunt elemosinas et non deseruunt. **C**esar. Neque nos sine timore esse debemus. His ergo que tristie sunt omissis. veniamus ad premia patrie celestis.

Cap. xliii

In monasterio sanctimonialium quod dykirche dicitur. quod in bünensi ciuitate situm est. abbatissa quedam fuit nomine Irmentrudis. Erat enim virgo corpore. amatrix imo in domo eadem reparatrix discipline et totius norma iusticie. Cum vero mortuura esset passionem domini coram se legi faciebat. et cum ventum fuisse ad locum illum in manus tuas commendo spiritum meum. et multa pietate cordis hec verba que ei ultima fuerunt dixit. **O** amantissime virorum. Statimque agonusans cum Christo et in manus Christi spiritum emisit. Que cum post mortem beate aczelline apparuisset et illa de statu eius sciscitaretur. Respondit. statim in ipsa hora quando anima mea egressa est de corpore fuit ante deum Et illa. Quare soror non apparuisti mihi per hos triginta dies? Respondit abbatissa. Ego fui in gloria et tu circa reliquias sanctorum virginum undecim milium eras occupata nec te volui impedire. Huius sepultura. cuiusdam sorori diu antequam abbatissa efficeretur preostensa est. De alia siquidem domo propter religiositatem ab episcopo philippo assumpta fuerat eratque soror Caesar monachus nostri quondam abbatis Prumiensis.

Cap. xliiii

Hec Aczellina habebat quandam spiritualiorem sororem in

Duodecima distinctio

De pena et gloria mortuorum.

congregacione vnicē dilectam. Que cum moritura esset. rogata est a beata aczellina ut sibi post mortē appareret quod et fecit. Nam cum die quā dā staret in oratione aczellina. soror defuncta apparens ei in spera ignea sciscitanti de suo statu versiculo dāuitico respondit dicens. Sicut audiūmus sic vidimus in ciuitate dñi virtutum in ciuitate dei nostri ī Nihil aliud loquens oculis eius subtracta est. **C**appollonius. Satis breuiter. satisque pleniter tam suum premium q̄ superne ciuitatis gloriam ostendit. **C**esarinus. Cum mortuus esset beate memorie David monachus claustrē his cuius vita signis et virtutibus valde extitit illustris. Data est predicte aczelline vna ex tunicis eius. quam cum ppter viri sancti amorem veneratur valde. Ille quadam die ei apparens dixit. Bona soror. tunica mea non est tibi necessaria. sed quidam peccator conuersus est in claustro Herardus nomine cognomento Wasdārt. illi des eam. quod et fecit. Sciens hoc frater eius carnalis Fredericus monachus noster partem sibi dari petivit ex eadem tunica. Quam ille per medium scindens partem sibi retinuit reliquam fratri transmisit. Per quam plurime sanitates apud nos perfecte sunt. Cum quanta celeritate iustorum anime celos penetrant adhuc alio tibi pandam exemplo.

Ca. xlii

Monachus quidam ordinis nostri alteri cui dā monacho sibi familiari post mortez apparens in gloria multa cum de statu suo requireret. Respondit. nunq̄ sagitta de arcu emissā tā cito volare potuit ad locum destinatum q̄ cito anima mea de corpore egressa fuit ante deū nec mirū. Quadragesima enim annis xp̄o in ordine servierat ad instar sagitte multos salubriter vulnerans exemplo recte cōuerfionis pennis sublevatus contemplationis In sagitta tria sunt. lignū penne ferrum. In ligno ppter fructum exprimitur boni operis plenitudo. Per pennas gemina id est dei et primi dilectio. In ferro quod acutum est extrema cōpunctio. **N**ota q̄ sagitta non recte ducit nisi sit pennata neq̄ puenire potest ad locū destinatū. Sic anima etiā si fuerit innumeris operibus bonis id est de genere bono. bene decorata et ferro acutissimi doloris timore peccatorū affecta nunq̄ tamen sine aliis caritatis ad locum pueniet eterne quietis De hoc loco David dicit in ps. Quis mihi dabit pennas sicut columbe et volabo et requiescā. **C**appollonius. Sepe in specie columbe iustoz anime legunt celos penetrasse. **C**esarinus. Verum dicitur. naz et vnu exemplum recenciori tempore gestum de hoc tibi referā.

1. 1

Ca.xvi

In ciuitate bunnensi quedam inclusa erat habitas religiosa satis atqz deuota. Hec cum nocte quadaz rimulis celle sue splendorez immitti cerneret et diem esse putaret territa ppter horas nondi dictas surrexit fenestrā versus cimiteriū aperuit. et ecce luxta caput sepulcri cuiusdā scolaris recēter illic sepulti miri decoris femina stare d̄spexit. Gloria corporis eius eandē lucem creauerat. stabat q̄ colubia nivea sup tu mulum. quam illa rapiens misit in sinū suū. Inclusa vero licet iam intelligeret que esset tamen cū reuerencia quenam foret requisivit. Qui illa. Ego sum mater xp̄i. et animā scolaris hui⁹ qui vere martyr est tolere veni. Reuera scolares si innocenter viuūt et libenter discūt martires sunt. Qd si postea artes doctas in caritate maxime in dei seruitio exerceverint. magnā ex hoc mercedē sequentur de hoc audias exemplum

Ca.xvii.

In Arnisberg monasterio ordinis pmōstraten⁹ sicut audiui a quodaz sacerdote ciudē congregatiōis scriptor qdaz erat Richard⁹ nomine anglic⁹ natione. hic plimos libros in eodē cenobio manu pria d̄scriperat. mercedē sui laboris prestolās in celis. Hic cum fuisset defunct⁹ et in loco notabili sepult⁹ post viginti annos tuba eius ap̄ta manus eius dextra tā integra et tam viuida est reperta. acsi recent de corpore animato fuissz prescisa. reliqua caro in puluerem redacta fuit. In testimoniu⁹ tanti miraculi manus eadē usqz hodie in monasterio referuntur. Bene erat manus huius scriptoris pennata. id est opus eius caritate informatū. Apollonius. Satis deus oñdit in instrumento quāta fuit merces laboris in celo. Cesarius. audi aliud.

Ca.xviii.

Magister Petrus cantor Parisiens⁹. verbo voto et exemplo plures edificauerat. Hic in pontenella domo ordinis nostri fact⁹ est nouiti⁹. et infra annū pbationis defunct⁹ est et in caplo se- pultus. Cūqz postea necessitate edificioz corpus eius esset trāserendū aperto sepulcro tam magnus et tam suauissimus ex illo odor ei ferbuit vt nares omniū illius fragrancia reficerentur. Odor ille signū erat eximie eius doctrine cuius mercedē receperat in celo. Quantū vero grē subsequens sermo declarat.

Ca.xlix.

Sacerdoti cuidam ordinis premonstratensis in hac que modo fuit expeditione preceptum erat contra saracenos crucem predicare. Cumq; in ipa predicatione corporali molestia tact' hominem deponeret cuidam socio suo post mortem apparuit. quæcum ille interrogasset quomodo haberet vel si aliquid molestie moriens pertulisset. Respondit. videbatur mihi pena mea satis longa. Cumq; moreret non nisi demones circa me vidi qui animam egredientem ceperunt abducere. Ex quibus unus dixit nunq; bene seruasti professionem tuam neq; obedientiam abbatu tuo promissam. Et subiunxit statim alter. nunq; predicasti sinecere dominū tuū id est gratis. Et intellexi statim accusante conscientia quia vterq; verum dixisset. Cumq; in hunc modū diversi diuersa contra me pponerent et ego iam positus fuisset in desperatione eo q; nō esset qui pro me responderet maxime cum circūspiciens neq; beatam dei genitricem neq; aliquæz angeloz siue alioz sanctorum vidisset. ecce xps adueniens manu tenuit me dicens. Ecce me quia tu predicasti me. Mor turba omnis spirituū illorum immundoz disparuit ad instar sumi et ego xpm secutus sum ad gloriam. nullam em aliam penaz excepto illo terrore passus sum. His etiā qui libenter orant referam exemplū satis incentiuū.

Ca.l.

Quis quidā Coloniensis habebat illaz osuetudinē vt quoties solus esset semp oraret. Eundo ad ecclesiā siue redeundo vel in curia sua deambulando angelicam maxime ruminabat salutationem. Qui cum mortuus esset cuidaz nepti siue in habitu splendido apparebat. In quo maxime tamen in caligis et in calceis scriptū erat per totum versiculos. Ite maria gracia plena ēt. Qui vt diri eundez versusculum deambulando frequentauerat cruribus eius et pedibus crebrius inscriptus apparebat. Ex his que dicta sunt colligit q; sicut deus sibi qualitez et modū punit peccatum ita remunerat et meritum maxime in illis membris ostendens signum glorie per que illa meretur. **C**appollonius. Unde est q; humana natura tantum abhorret mortem cum tanta sit ei a deo gloria preparata. **C**esariorum. Ipse rex glorie Ihsus xps deus et homo in tantum sibi sensualitez mortem abhorruit vt timore illius sanguinem sudaret. Unica natura aliter appetit esse in corpore nec potest ab illo separari sine magna acerbitate. **C**a.li

Duodecima distincio

de pena et gloria mortuorum

Hilte hoc quadriennium cum prior cuidam de ordine regularium in quadam curte monasterij sui hospites collegisset et iam mensa eius preparata ipso tanto sopore cepit affici ut nisi oculis dormiret moreretur. Qui cum in lecto se reclinasset mor quidam eius duxsus qui alteri grangie precerat dormitanti affuit dicens. Domine cum licencia vestra vado. Et ille quo vadis. Respondit querens. ad deum vado quod mortuus sum in hac hora. Et prior. Cum multi perfecti viri transcant per purgatorium. Quid est ergo tu tamen absolute dicas te statim esse itum ad deum. Ad quod ille respondit. Habebam consuetudinem ut quotiens transirem coronam crucifixo hanc dicere orationem. Domine per illas amaritudinem quam sustinuisti propter me in cruce maxime quoniam anima tua egressa est de corpore tuo. miserere anime mee in egressu suo. Et exaudiuit orationem meam dominus meus misericordia est. Et dixit prior. quoniam fuit tibi morienti. Respondit. videbam michi in agonia quod totus mundus esset lapis unus et premeret pectus meum. Appollonius. verba huius querens illis discordant qui dicunt nullam penam in hoc mundo amariorae separatione corporis et anime. Cesarius. sicuti alibi dixi de incertis non audeo iudicare. Scio enim quod viri perfecti propter vitam futuram quoniamque valde ardenter desiderant mortem.

Ca.liij.

Tres iuuenes de ciuitate bunnensi quersionis gratia ad nouissimam castam domum ordinis nostri venientes omnes ibidez recepti sunt. Ex quibus unus Theoderic alter Gunther tertius vocabatur Higerus. Primo mortuo gunther reminiscens sue peregrinationis et supradictae beatitudinis ad quam suum comitem iam vocatum crediderat quod die ad illius tumulum fleuit. Quem cum die quadam vox de sepulcro his verbis allocuta est. Consolare frater consolare. quod citius venies ad me. Cuius vultum cum abbas tristem cerneret et tristicie causam ab eo requereret. et ille dicere renueret vix ab eo que dicta sunt extorquere potuit paucis diebus clapsis precibus ut puto Theoderici adiutus et ipso vocatus est illius diuinitas in celo. cui post multas lacrimas ut dictum est associari desiderauit in mundo. Hec a Higero bunnus recitata sunt. Appolloni puto quod merces iustorum multa sit in celo. Cesarius. hoc tibi ostendit in sequenti capitulo.

Ca.lviij.

Quuersus quidam ordinis nigri ante paucos annos defunctus est. die quadam duobus monachis cenobij sui in conclave sedentibus ille hostio latente apto ingressus est ad eos. Quo viso cum terroren-

scientes eum mortuum. At ille. Cognoscitis ne me? Respondentibus illis
bene te cognoscimus tu es talis frater noster. Ceperunt eum interrogare
de statu quarundam animarum. Quos ille de singulis expedivit dicens
quasdam esse male. quasdam valde male. quasdam etiam bene. quasdam
valde bene. Quem cū etiam interrogassent de griseis monachis. Respo-
dit. Premiuū illorum maximū est et lucent sicut sol in regno celorum. Nec
mihi relata sunt a quodam abate nigri ordinis **D**ionyssius huius vi-
sioni concordat quod dictum est superius in distinctione. viij. caplo. lx. vbi
ordo noster sub mantello beate dei genitricis congregatus est **C**esar
verum dicas. **D**ionyssius. quod iustis repromissum est a domino. Iul
gebunt iusti sicut sol in regno patris eorum. nescio utrum intelligenduſ sit
de corpore vel de anima. **C**esar. corpora electorum post resurrectionem
nem lucebunt ut credimus sicut sol non sicut modo lucet sed sicut luxit an-
te lapsum. hoc est septemplicē tātū ut modo. teste **I**saya. Et erit ait lux lu-
ne ut lux solis. et lux solis septempliciter ut lux septem dierum. **N**atura ve-
ro multo plus lucebit q̄z corpus **D**ionyssius. Claritatem corporū vcl
lem mihi aliquo exemplo probari. **C**esar. Ut enim taceam de trās-
figuratione dominici corporis referam tibi exemplum quod nup audii.

*Natura glorifica
claruit.*

¶ Ca. lxxij

Dagister quidam parisensis infirmatus cum de glorificatione
corporum cogitar̄ et hesitans in corde suo diceret quomodo
poterit esse ut corpora ista fictilia et putrida lucere possint in
futuro sicut sol. ad pedes suos quos de operimento crexerat re-
spexit. Et ecce tantus splendor de illis exiuit ut oculi eius reuerberati eos
intueri nequirent. Non q̄z ad se reuersus gratias egit xp̄o cuius virtute an-
tequam moreretur ad fidem resurrectionis reductus est. **D**ionyssius.
Quomodo poterunt oculi tantum fulgorem sustinere. **C**esar. ut di-
cit **A**ugustinus. Longe erunt tunc alterius potencie q̄z modo. nam et ipi
glorificabuntur

¶ Ca. lv.

Alm sancte recordationis dominus David monachus clau-
strensis adhuc esset in corpore sepe sedens in labore in ipm glo-
bum solarem irreuerberatis oculis ad instar aquile resperit.
Huius rei testes sunt seniores nostri qui ea que dicta sunt sep̄i
viderunt. Si enim deus tantam virtutē tribuit oculis infirmis quid hoc
miraris de oculis glorificatis **D**ionyssius. Dic queso que erit gloria

L 3

corporum vel que gloria animarum. **C**esarius. **T**riusq; hominis gloria nobis inexplicabilis est.

Capitulum quinquagesimum sextum

In nouissimo die ut dicit apostolus omnes resurgemus. sed non omnes immutabimur. Soli electi immutabuntur per glorificationem vtriusq; hominis. Gloria corporis consistit in quatuor dotibus. id est in subtilitate. claritate. immortalitate. agilitate. Quatuor erunt dores corporis ut omnis eius natura glorificetur. Corpus ɔstat ex quatuor complexionibus. id est sanguine. colera. melancolia. flegmata. que cū quatuor elementis concordant. Sanguis concordat cum aere. colera cū igne. melancolia cū terra. flegma cū aqua. Est adhuc alia horum cum etatibus et temporibus concordancia que huic loco non est necessaria. Quicquid em̄ corpus humanum habet de aere transbit in subtilitatem. quod de igne in claritatem. quod de terra in immortalitatem. quod de aqua in agilitatem. De his quatuor doribus scriptum est. Fulgebunt iusti et tanq; scintille in arundineto discurrent. Fulgebunt. ecce claritas. et tanq; scintille. ecce subtilitas. nihil subtilius scintilla. In arūdineto discurrent. ecce agilis. discursus agilitatem exprimit. Per hoc quod sequitur. et regnabit in eternum. exprimitur immortalitas vel impassibilitas. Doctes vero anime sunt. agnicio. dilectio. fruitio. Anima beata deum agnoscer. agnatum diligit. fruetur dilecto. Post resurrectionem generalem septenarius iste trinitati personarum iungetur. et felix tunc ille denarius eius re promissus perficietur. Erit tamen in dispari claritate par gaudiu3 ut ait Augustinus. quod non est intelligendum de affectione cordium. sed de rebus de quibus gaudetur. unusquisq; ibi gaudebit de gloria alterius. Quodotes debet in equales esse dicit Apostolus. Ticut inquit stella a stella differt in claritate. ita erit et resurrectio mortuorum. **A**pollonius. De die iudicij vellem nunc aliquid certificari. **C**esarius. De die illo nemo scit quia dies domini sicut fur in nocte id est inopinatus et improuise ita veniet. **A**pollonius. Ibi erit iudicium. **C**esarius Super vallem Josaphat in aere. **A**pollonius. Quot erunt ordines in iudicio! **C**esarius. Quatuor quidam ut summi boni iudicabunt et saluabuntur. summe mali sine iudicio damnabuntur. mediocriter boni iudicabuntur et saluabuntur. mediocriter mali iudicabuntur et damnabuntur. **A**pollonius. In

qua forma apparebit Christus **Cesarius**. In forma serui omnibus apparebit sed glorificata. **Appollonius**. Exhibebit omnibus eundem vulnus. **Cesarius**. Non bonis apparebit mitis. malis teribilis. hoc tibi ostendam per exemplum

Capitulum quinquagesimum septimum.

Quæra hoc biennium sacerdos quidam mortuus est in Briseke villa dyocesis Coloniensis de ordine templariorum nomine Einolphus vir satis religiosus. Que de illo dicturus sum ipse mihi ore suo non semel sed sepius recitauit. Cum adhuc puer esset in domo matertere sue infirmatus sacra communionem suscepit. Et cum se inungi peteret quibusdam dissidentibus dilatum est sicq; sine eodem sacramento expirauit. Affuit et angelus domini qui dixit. Male actum est cum puer isto eo q; sine sacra inunctione obierit. Et inunxit eum. iam tamen anima egrediente. Egressam vero diuino vultui presentauit. quem vultum puer quasi per velamen contemplabatur ei q; scuerus valde videbatur. Et ecce mox dyabolus affuit. qui cum puerum accusare vellet nec causam inueniret ait ad deum. Domine puer iste obulum germano suo frabatur. nec vncq; inde egit penitentiam. Justus es et iuste iudicare debes. Non dimittes reatum quia non restituit ablatum. Cui dominus respondit. Nelles ut pro tantillo puerum hunc damnarem. Mea iusticia non est absq; misericordia. Suplicantibus pro anima vigintiquatuor senioribus qui in circuitu sedis erant culpa remittitur mox q; ad preceptum dei deducta in puteum igneum projecta est. in quo tantam penaz pertulit ut postea verbis explicare nequicet. Post horam ab angelo a quo missa fuerat extracta iudici presentata est. Cuius faciem tunc amoto velamine perspicue vidit tantam familiaritatem iocunditatem atq; dulcedinem puer exhibens ut eam deosculari potuisset si voluisse. Et cum ante culpaz in humana forma Christum vidisset post purgatorium in diuinitate eundem meruit contemplari. Jurta quem vidit gloriosam eius genitricem in solio splendido residentem et in circuitu eorum multitudinem angelorum patriarcharum prophetarum apostolorum martirum confessorum virginum aliorumq; iustorum. Dyabolus vero timens animam perdere ait ad dcm. Bonum est ut reducat ad corpus ut amplius adhuc tibi seruat. Cui

Duodecima distinctio

De pena et gloria mortuorum

dominus respondit. **H**oc non dicis propter eius salutem sed propter tuam nequiciam. **P**eras enim quod per corpus peccando cedere possit in parte tuam. **D**ata tamen sententia anima corpori restituitur. **N**irantibus cunctis qui auctorantur. quia per signa que in pueri viderunt verbis eius credere compulsi sunt. **P**uer vero cum amore cum timore pene patriam suam deserens conuersio gracia ad quandam domum ordinis nostri venit. **C**uius desiderium cum conuersus homo nequam ac superbis qui hospicio pricerat cognouisset eo audiente sic ait. **V**ide te quando tales garciones monachi fuerint effecti statim volunt esse domini nostri. **I**n cuius verbis adeo puer scandalizatus est ut a proposito resiliret. et ad ordinem templariorum se transferret. **A**pollonius. **M**ulte visiones de consummatione seculi quotidie recitantur nescio si eis fides sit adhibenda. **C**esarinus. **Q**via de adventu antichristi et consummatione seculi multi sunt decepti que de eis audiui scribere nolui. **F**orte ymo non forte propter orationes sanctorum iudicij tempus differetur sicut ex sequenti ratione colligitur.

Ca. lviij.

Tunc clara ualle sacerdos quidam est wilhelminus nomine cuius mentionem feci in distinctione octaua capitulo quadragesimo nono. **H**uic diuinatus multa reuelantur. **A**nno siquidem presenti cum in oratione staret. factus in excessu mentis raptus est ad tribunal christi. **A**d cuius dexteram angelum cum tuba stare conspergit. **Q**uem christus clara voce cunctis celestis patrie exercitibus audientibus sic allocutus est. bucina. **Q**uod cum factum fuisset tam valida erat vox eiusdem tube ut totus mundus quasi folium de arbore tremere videretur. **C**ui cum secundo diceret bucina adhuc semel. **M**ater misericordie virgo maria sciens mundum si denuo bucinaret consummari. ceteris sanctis tantibus surgens ad pedes filii procedit. et ut sententia differret mundo parceret cum instancia multa supplicavit. **C**ui christus respondit. Mater mundus in tam maligno iam positus es et sic quotidie me suis peccatis irritat ut vel sententiam suspendere vel homini parcere merito non debeas. **N**on solum layci sed etiam clerici et monachi vias suas priorsus corrupserunt et me de die in die offendunt. **T**unc illa. Parce dilecte fili mi eti si non propter illos. saltē propter amicos meos. ploras ordinis cysterciensis ut se prepareret abbates nr̄i hoc anno de capitulo generali reuertentes nobis ista retulerunt. **A**polloni. Quantū ex hac ratione colligo valde malis predestinatis.

Duodecima distinctio.

de pena et gloria mortuorum.

267

cohabitatio **Cesarius**. Si decem iusti fuissent in sodomis domin⁹ multitudini peppercisset **Dipollonius**. Hiso hec recordat miraculo capituli secundi septime distinctionis. Ibi ymago dei genitricis sudasse dicitur. timore imminentis iudicij **Cesarius**. Diem iudicij esse in ianuis terre motus per loca et alia signa de quibus supra dictum est declarant. Sed valde consolatur q̄ saluator his fieri incipientibus iustos ammonet dicens. Levate capita vestra id est exhilarate corda quia appropinquat res demptio vestra

Caſſe

Festinemus ergo ingredi in civitatem illam in qua nulli sunt tremotus nulli gemitus vel suspiria sed dei laus ass. dua. in qua nulla pericula sed securitas firma in qua nō est mortalitas. sed vita eterna. in qua rancor nullus discordia nulla sed par plena in qua nullus esurit nullus sitit quia facetas illic perfectissima. Quatuor hec bona in tribus versiculis prophetæ comprehendit dicens. Laudate Iherusalem dominum lauda deum tuum syon. Laudate corde lauda ore. Quare? Quoniam confortauit seras portarum tuarum. Ecce securitas Bene dicit fili⁹ tuis in te. Ecce immortalitas. In dextera illius longitudo dictrum. Qui posuit fines tuos pacem. Ecce par et concordia. Ex adipe frumenti faciat te Ecce facetas. De gaudio ciuiū huius beate civitatis in te alio loco idem dicit psalmista Sicut letantium omnium habitatio est in te Comprehendit breuiter quod longis sermonibus explicari non poterat. Nō em⁹ erit leticia qualis hic agitur. vbi de filiorum suceptione letantur vel de munere diuinarum vel bonorum gratulamur. Quod igitur explicari non potuit sumpta qualicunq; similitudine dixit vt potuit. Sicut letantium inquit id est vere letantium vt sit expressio veritatis et non nota similitudinis. vt ibi tanq; vnigeniti a patre id est vere vnigeniti Istorum letantium septiformis est actio. Vniuersa vita in finibili sapiunt archana dei amant deum et proximum. laudant quod oculus non vidit. quia sunt invisibilia. et quod auris non audiuit quia sunt in pace quietissima. nec in cor hominis ascendit quia sunt incomprehensibilia Haudent gaudio ineffabili. veloces sunt et securi. Beati sunt illi qui illuc ducent domino perueniunt. vbi omnis cogitatio vincitur. q̄ omnia desideria superant. vbi talis felicitas accipitur que nulla contrarieitate perdatur. **Dipollonius**.

Duodecima dissolutio

De pena et gloria mortuorum

Miseri sunt qui ad tantam leticiam non suspirant. **C**esarius. Quia dyalo-
go nostro finis imponend⁹ est simul xp̄m qui omnis oſumationis finis
est deprecemur ut ea que tua interrogatione hue mea responsione pfecta
lunc legentibus reenon et audientibus ad meritum proficiant ut sic edifi-
cacio p̄ximop̄. nostrop̄ fructus fiat labop̄. Quid nobis prestare dignet
ip̄e de quo loquimur domin⁹ noster Ihesus xp̄s mundi redemptor electo-
rum confrater rex angelop̄. et ut breuiter ocludam vita merces et leticia
omniū sanctor̄ cui cum patre et spiritus anto sit laus honor et imperium
per infinita secula seculoꝝ. Amen.

Todicis exigui stilus autorem reticens
Ingeror in medium veluti noua verbula spargens
Sicut mitis amor terat aspera mitius illa
Corrigat ac mores addat nota vera salubres.

Duodecime distinzioneis dyalogi miraculop̄ Cesarii monachi in Herb-
terbacho abbatia nō m ni na dioecsis Coloniensis ordinis Tyskencensis.
et per consequens totius dyalogi finis est feliciter. **C**Impressi q̄
per me Johanne Kochhoff ciuem Colonic. Anno dñi. M. cccclxxi. ii.

Deo gradas.

Cuius oecdes sum vobis in hanc ascensionem.
 Nampli. At ut uoces horum dilectorum probet pro
 quod uult. uult enim hinc aut ostendit nunc aut quanta
 est et ex quo uult. sed et hinc adduc. hinc no
 sicut. Quod hinc magis ab hinc uide in
 sentia. Quod hinc magis ab hinc uide in
 eoque et non corporeo existens. Et cum eam quod
 est diam. ut ipsius exinde non est aut hinc uitas mo
 ralis. et illius dicitur. alioquin non. ut alioquin in
 gressum et quantum est longitudinem in tunc ad 3
 dies. alioquin autem longitudinem hinc. quod album
 ac longum est. hinc aut uas hinc ab. ut inde
 fructu. quod est a hinc et amicis. hinc quos ut in
 libro dominus. ut idigito annulus quod cuncte etiam
 tunc. et annulo digressus est. ubi dicitur. uite hinc
 et regere vita nostra. hinc autem folium modum est hinc
 ut est hinc et hinc. hinc autem non magis sicut quam
 cohercere. Cite modo habet ut de quod qui dicit gaudiu
 m quod uito datur. sicut dicitur quod aliud potest hos
 qui uita sit diligenter et quidam uicem et deponit
 hoc autem magis etiam quod est p. h. sufficiunt
 usque tempore. dum et quidam sum cetero
 tunc et dominum. et cor. et super hoc uide in
 et ali quod est superfluum. et super hoc uide in
 domum et omnia. et omnia. et omnia. et omnia. et omnia.
 hoc ut omnia. et omnia. et omnia. et omnia. et omnia.
 et ali quod est superfluum. et super hoc uide in

anima ut est uite spiritus. Cuiusmodi. et duplex. ang
 uis. et annulus. alioquin. sum loco mutato
 illi autem mori pulvis est quod est in uite spiritus. sicut et gaudiu
 corripit. ut angelum dicitur nez alioquin iste locu
 mutato. Sicut et aliud. et trahit animam ut hinc quidam
 quidam ne forte nemur sit ut et altius per aliquid
 redire. monum aliud. si dicitur tunc. nam pene
 sum est passionis aut ples altius andate nobis qu
 illi in altera monitione remanente. Nam neq
 augi et quod per passionem moneretur nez monium. Gallo
 aut et aliud. sed alia dicitur p. alioquin non altius.
 Nam si est eas operat ut et altius non augi ut
 monium ut quidam aliud monionem sit et non est
 nec. et illi et quod auger ut aliud alia monone
 moniut aliud operatur. sed sicut quidam certamina qu
 si altius ut quidam aliud omnia monionem sit et non est
 nec. et illi et quod auger ut aliud alia monone
 moniut aliud operatur. sed sicut quidam certamina qu
 si altius mori. id est in vicem. Ceterum autem quidam
 moniut hinc et aliud quod per passus sicut gaudiu
 quis corripit. augumentum autem dominum et hinc
 et sum locu. et mutato. sum locu quod max
 im opiniatur et est forte et fortissimum ut ei

11

lentis. q[uo]d tales se i[n]equitatis m[er]ita ut erat c[on]tra
m[er]ito suu. sicut u[er]o fidelio cunctis d[omi]n[um]is

lumen p[ro]p[ri]e agnoscere. ne p[ro]p[ri]e. q[uo]d d[omi]n[u]s

lenti m[er]ito. Et quod aliis resuere. fin quae

lent. Q[uo]d si op[er]a eis tunc dilectiora resuere

in quas aut in civit[ate] locu[m] ruror quo[u]d ad ur-

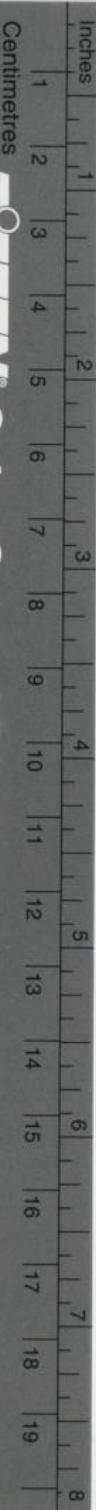
banu[m] s[ed] et in m[er]ito s[ed] et in m[er]ito s[ed] et in m[er]ito

lenti m[er]ito. Et quod aliis resuere. fin quae

lentis. q[uo]d tales se i[n]equitatis m[er]ita ut erat c[on]tra
m[er]ito suu. sicut u[er]o fidelio cunctis d[omi]n[um]is

lumen p[ro]p[ri]e agnoscere. ne p[ro]p[ri]e. q[uo]d d[omi]n[u]s

lenti m[er]ito. Et quod aliis resuere. fin quae

TIFFEN® Color Control Patches

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

© The Tiffen Company, 2007

TIFFEN® Gray Scale

© The Tiffen Company, 2007

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

